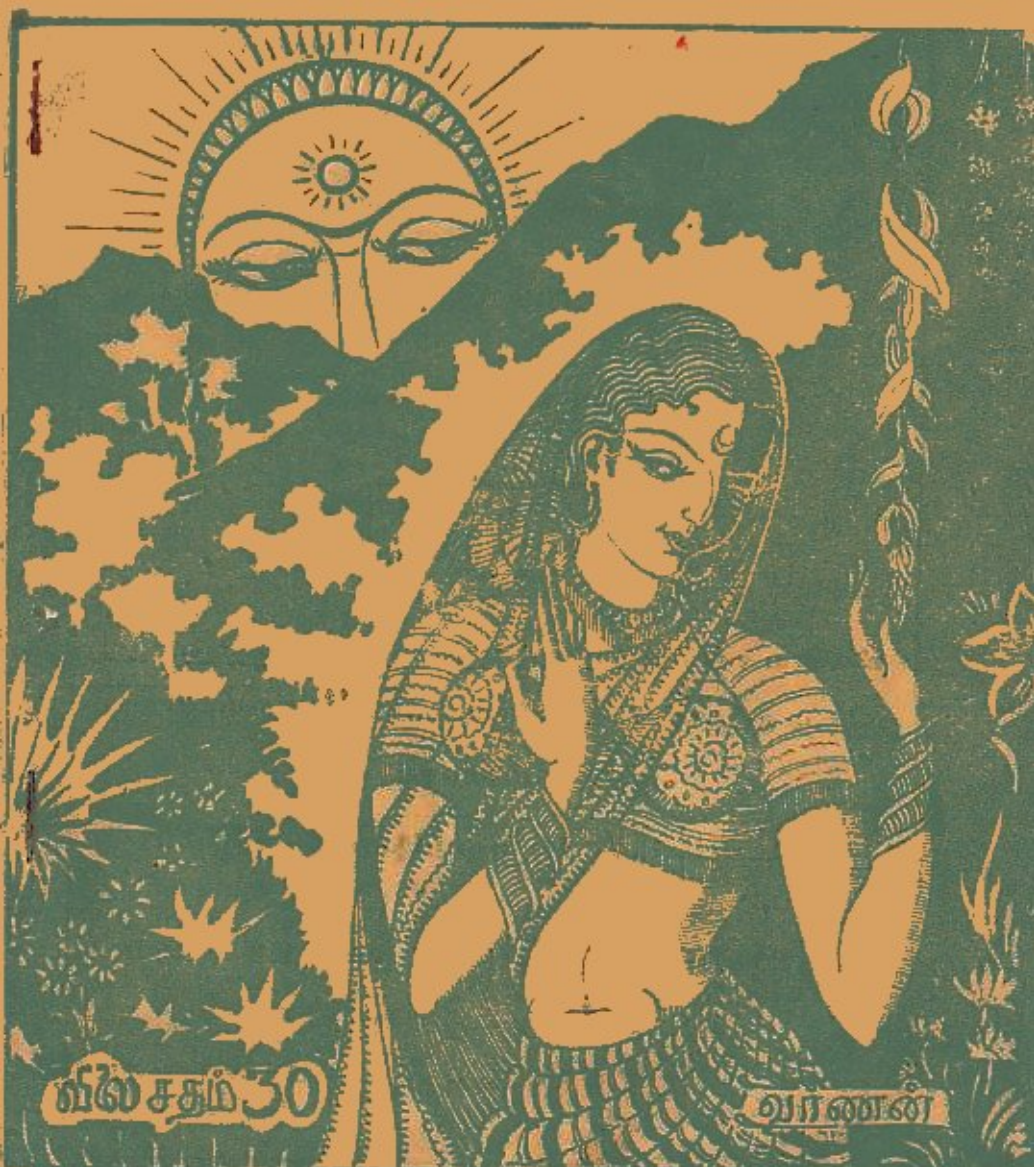

மலை முரசு

நிலை சதம் 30

வாரணாசி

கண்டியில் இதோ !

- இரும்புச் சாமான்கள்
- தோட்டக் கருவிகள்
- கட்டிடச் சாமான்கள்
- சுகாதார உபகரணங்கள்
- அலுமேனியம் தகடுகள் முதலியன

மிகச் சகாயமாகக் கிடைக்கும் வர்த்தக நிலையம்.

விநியோகஸ்தர்கள்:—

I. C. I.

விவசாய ரசாயன பொருட்களுக்கும், அழகு வண்ணங்
களுக்கும் எல்கத்தின் (Alkathene) தண்ணீர் குழாய்களுக்கும்.

உபவிற்பனையாளர்கள்

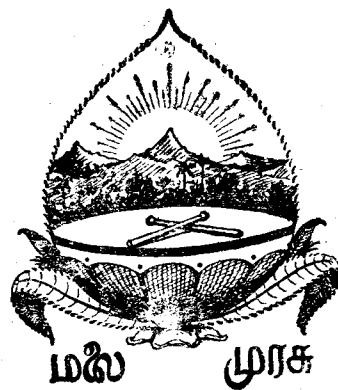
ஹட்சுட்டா மருந்தடிக்கருவிகள்

நெஷணல் டிரேடிங் கார்ப்பரேசன்

10, திருக்கோணமலை வீதி,

கண்டி

தொலைபேசி: 7158

மலைநாடு மலைநாடு
என்று பாடுவோம்—மலை

முரசுறைத்து மலைமக்கள்
வாழ்வயர்த்துவோம்

சிறப்பாசிரியர் :-

மலையக இளைஞர் தளபதி

இர. சிவலிங்கம், M.A. Dip. in Ed

ஆசிரியர்கள் :-

க. ப. சிவம்

மு. கு. ஈழக்குமார்.

முரசு 2

மறுக்கம் 13

இன ஒழிப்புத்திட்டம்.

இலங்கையை வாழவைக்
கும் பன்னிரண்டு இலட்சம்
இந்திய வம்சாவழியினராம்
மலைத்தமிழ்ப் பேரினத்தை ஒழித்
துக்கட்டினிடும் மனோபாவத்தில்
இன்றைய ஆட்சியினர்கள் அடாத
சட்டதிட்டங்களை அடுக்க
டுக்காக ஏற்படுத்திக்கொண்டே
வருவதைப் பார்த்தால் மனிதா
பிமானம் சிறுகச் சிறுக செத்துக்
கொண்டே போவதைக் காண
முடிகிறது.

சுமார் எட்டு இலட்சம்
இந்திய வம்சாவழியினர்
களை உரிமையற்றவர்களாக்கி
அவர்களுக்கு நாடற்றோர் என்ற
பட்டத்தைச் சூட்டி, அவர்களின்
வாழ்வைச் சிதைக்கவும், அவர்
கள் வாழும் இடங்களை விட்டே
விரட்டவுமான பலச் சட்டங்
களைத் தீட்டிக்கொண்டே வரு
கின்றனர். தோட்டங்கள் அனைத்

திலும் இலங்கையர் களுக்கே
வேலை கொடுக்கப்படல் வேண்டு
மென்ற உத்தேசச் சட்டமும்,
வர்த்தகத்துறைகள் அனைத்திலும்
இலங்கையர்களை வேலைக்கமர்த்
தப்படல் வேண்டுமென்ற வந்
புறுத்தல் சட்டமும், பள்ளிகளில்
இலங்கையர்களின் மாணவர்க
ளுக்கே முதலிடமென்ற மனித
உரிமைகளுக்கே விரோதமானச்
சட்டங்களும், மலையகத் தமிழ்ப்
பேரினத்தின் வாழ்க்கைக்கே
முழுக்குப் போடும் எண்ணற்ற
இடுக்கன்கள்.

நாடற்றவர்கள் யார்?
நாடுள்ளவர்கள் யார்?
என்ற இப்பிரச்சனைக்கே இந்
னும் தீர்வுகாணாமல், அதற்கான
நல்லதொரு முடிவை ஏற்படுத்த
முனையாமல் அவர்களின் மீது
கொண்டுவரப்படும் சட்டதிட்டங்

களைப் பற்றிக் கேள்விப்படும் போதும், அவர்களைப்பற்றி சில பொறுப்புள்ள அமைச்சர்களும், அரசியல் விற்பன்னர்களும் நாட்டில் கிளப்பி விடும் கீழ்த்தரது வேசப் பிரசாரங்களையும் காணும்போது, உண்மையிலேயே இன்றைய அரசாங்கம், இலங்கைவாழ் இந்திய வம்சாவழியினத்தை எப்படியும் ஒழித்துக்கட்டத் தான் திட்டம் தீட்டிவருகிறது என்பது புலனாகிறது.

இலங்கைவாழ் இந்திய வம்சாவழியினரின் பிரச்சனையும், நாடற்றோர் எனப்

படுவோர் பிரச்சினையையும் மனிதாபிமானத்தோடும் அரசியல் அறத்தோடும் தீர்க்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை இன்றைய ஆட்சியினர்கள் மேற்கொண்டிருப்பது உண்மையென்றால் அவர்களின் பிரச்சனை தீர உடனடி நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்! அதைவிடுத்து அநீதியான வகையில் இன ஒழிப்புச் சட்ட திட்டங்களால் இப்பிரச்சனைக்கு குறுக்கு வழியில் முடிவு காண விழைவது அரசியல் குணக்கேடர்களின் அடாத செயல்.

அட்டைப்படம் (வர்ணன்)

ஓவியமும் காவியமும்.

ஓவியர் சிந்தனையில் கற்பனை உதிக்கிறது. அதுகாவியமாகவும் பரிமளிக்கிறது. காலையில் கண்மலர்கின்றூர் கற்பனையாளர். தன் கரங்களை நீட்டி, நிமிர்த்தி, துயில் எழும் இளங் குமரனை ஒத்த கதிரவனைக் கண்ணுறுகின்றூர். மலைகளிடையில் மலரும் முகம் உதிக்கின்றது) பனித்திரையின் பின் நின்ற இருள், ஆடவனைக் கண்ட கன்னிப் பெண்போல் பிரிய மனமில்லாது பிரியும் பாவனையில் மறைகின்றது. இது தான் அவர் கண்ட காட்சி கதிரவனைக் கதலனாகவும் காரிருளைக் கன்னிப் பெண்ணாகவும் காண்கின்றார்.

காணவரும் காதலனைக் கண்டதும், உள்ளத்தில் ஓர் உவகை கொந்தளிப்புங்கூட—ஆனால், நிற்பதா ஓடுவதா என்ற ஐந்து திகைப்பு. பெண்ணுக்கே பெருமை தரும் நாணம் பிடித்திழைக்கப்போய் மறைகின்றூள் புவியின் அந்தப் புரத்தில்.

நாங்களும் தான் காண்கின்றோம் நாள் தவறாது. இங்கே காவியம். முகப்பிலே ஓவியம்.

இளங்கதிர் இரவி தானும் இராமகளைக் காண எண்ணி விளங்கிடும் மலைகளிடை இலங்கிடும் போதினிலே, உளங் குமி றிட்ட நங்கை ஒளிமுகங் கண்டபோது, விளங்கிடும் நாணத்தாலே விரைவு கொண்டேகிளுே.

அடுத்த இதழில்!!!

மலையக இளைஞர் தளபதி

திரு. இரா. சிவலிங்கம் M.A. Dip: in Ed.

மலையக சிறுகதை மன்னன்

திருச்செந்தூரன் B.A.

ஆகியோரின் அரிய ?

படைப்புக்கள்

அட்டன் மாநகரில் உங்கள்

தேவைகளுக்கு

எல்லாவித இரும்புச் சாமான்கள் கட்டிடச் சாமான்கள் தோட்ட வேலைக் கருவிகள் Pammastic and Pammel, பெயிண்டுகளும் மிகச் சகாயமான விலையில் கிடைக்கும் ஒரே இடம்.

அட்டன் சப்ளை ஸ்டோர்ஸ்,

63, மெயின் விதி - அட்டன்

தொலைபேசி - 267

HATTON SUPPLY STORES,
HARDWARE MERCHANTS & ESTATE SUPPLIERS.

63 MAIN STREET - HATTON.

Telephone: 267

ஜெயசிரி காமண்ட்ஸ்

167 போர்தெனிய ரோட் - கண்டி

எல்லா விதமான ரெடிமேட் கால்ச் சட்டை, கமிஸ், பாவாடை, ஷர்ட், சிறுவர் சிறுமியர்களுக்கான நவீன உடைகள் ஜீன்ஸ் மற்றும் வகை வகையான ஆடைகளும் மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் கிடைக்குமிடம்

வீறு கொண்டு எழுவோம் விடா முயற்சியுடன் போராடுவோம்.

“மானமிழந்து வாழ்வதைவிட மடிவது மேல்”

—மாணவ மன்னன் பி. டி. ராஜன்

தமது அட்டன் சிறப்பு நிருபர்

இராம கப்ரமணியம்.

மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்க அட்டன் கிளை சார்பில் 1963 ஜூன் 15 திகதி சனிக்கிழமை அட்டன் - டிக்கோயா இந்து மகாசபை பண்டபத்தில் முதலாண்டு நிறைவுப் பொதுக் கூட்டமொன்று நடைபெற்றது. பெருந்திரளாளோர் மலைநாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் சமூகமளித்திருந்தனர். மாலை 4-30 மணிக்கு ஆரம்பித்த அக்கூட்டத்திற்கு அட்டன் கிளைத் தலைவர் திரு. இராமலிங்கம் அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். மாணவ மன்னன் பி. டி. ராஜன் அவர்கள் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்ற ஆரம்பித்தார்கள். அவர்களுடைய வெண்கலக் குரல் கணரென்று ஒலித்து எல்லோருடைய செவிகளையும் தாக்கியதோடல்லாமல் இதயங்களையும் துளைத்து வீறுகொண்டெழச் செய்தது.

மலைநாட்டு மக்களின் இன்றைய இழிநிலையை மிக்க வேதனையோடு எடுத்துவிளக்கினார். பழையன கழிந்து புதியன புகும் இவ்வேளையில் மலைநாட்டு மக்கள் தங்களுடைய சந்ததியினரைப் பற்றிக் கவலைப்படவேண்டியது மிக அவசியம். மலைநாட்டு மக்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சியையும், சமுதாயப் பற்றையும் ஏற்படுத்தவே ஆரம்பிக்கப்பட்ட மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கத்தின் நோக்கங்களை மிகத் தெளிவாக விளக்கினார்.

“எமது சங்கத்தின் முக்கிய நோக்கம் மலைமக்களிடையே தன்னம்பிக்கையையும் சுயமரியாதையையும் ஊட்டி, அவர்களுடைய மான உணர்ச்சியைத் தட்டி எழுப்புவதே. அரசியலில் பங்குகொள்ளும் நோக்கம் சிறிதுமின்றி, மலைநாட்டுக் கலாச்சாரத்தை வளர்ப்பதில் பெரும் அக்கரை காட்ட விரும்புகிறோம்.”

“சமூக ஒற்றுமைக்காக அயராது பாடுபட்டு வரும் இச் சங்கம் ஈழத்தின் பெரும்பான்மையினரான சிங்கள மக்களோடு

நாகா
தீனாநாதர் நல்லி,
43, டோர்ன் வீதி,
கண்டி.

சுத்தமான

★ மிளகாய்ப்த் தூள்

★ மசாலைத் தூள் வகைகளும்

★ மாவு வகைகளும்

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.
ஆடர் பொருட்களை உடனுக்குடன் அரைத்துக்கொள்ளலாம்.

கேரழி மாட்டுப் பண்ணை வைத்திருக்கின்றீர்களா?
அல்லாவிட்டால் வைக்க ஆவல் படுகின்றீர்களா?
இன்றே கேரழி மாட்டுத்தின், மகுத்துவகைகட்டப் எல்லா பயிர்கட்டும் உரிய
பசளை பூச்சி மகுத்துகளைப் பெற்றுக்கொள்ள கண்டியில் எத்திக்கும்
புகழ் மணம் பரப்பி திற்கும்

“கிருஷ்ண ஸ்டோர்ஸ்”

உங்களே அன்புடன் அழைக்கின்றது.

கிருஷ்ண ஸ்டோர்ஸ்

இணைந்து சுமுகமான உறவை ஏற்படுத்தி ஈழத்தின் வளர்ச்சிக்கு அயராத உழைக்க திட சங்கற்பம் கொண்டுள்ளது.” என்றார்.

தொடர்ந்து பேசுகையில் மலை நாட்டுக் கலாச்சாரத்தை உயர்த்துவது இச்சங்கத்தின் தலையாய நோக்கம். மலைமக்களிடையே கல்வியறிவை ஊட்டி, கலைவிழாக்களை அடிக்கடி நடத்தி பழம் பெரும் கலைகளுக்குப் புத்துயிரூட்டுவதோடு, அவைகளை பிறரறியச் செய்யவேண்டும். எம்மைப்பிடித்துள்ள மிகப் பெரிய சாபத்திடு ஜாதிப் பிரிவினையாகும். அதை ஒழித்து ‘எல்லோரும் ஒரினம்’ என்ற பரந்த மனப்பான்மை மலைமக்களிடையே ஏற்பட வேண்டும். அன்பு, நேர்மை, உண்மை என்பவைகளை வழிகாட்டிகளாகக் கொண்டு வாழ்விலுயர வேண்டும்.”

மலைநாட்டு மக்கள் தங்களிடையே தாழ்வு மனப்பான்மையை அகற்றி விடாமுயற்சியைக் கைகொள்ள வேண்டும் மலை நாட்டு வாலிபர்கள் மலைமக்கள் வாழ்விலே பெரும் பங்கு கொண்டுழைத்து அவர்களுடைய வாழ்வைச் செப்பனிட வேண்டியது மிக அவசியம்.”

மலையகத்தில் பெண் கல்வி மிகவும் பின் தங்கியுள்ளது தாய்மார்கள் தங்கள் வருங்காலச் சந்ததியினரின் நல் வாழ்விற்கு வழி வகுக்க வேண்டும்.

—செல்வி நகிமா பஸீர்.

“மலைநாட்டு வளர்ச்சியில் பெண்களின் பங்கு மிக முக்கியமானதொன்றாகும். உண்டு, உழைத்து, உறங்கி வாழும் மலையக பெண்கள் புற உலகின் முன்னேற்றத்தையும், தங்கள் சமுதாயத்தின் தாழ்வு நிலையைப் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டும். மலையகத்தில் பெண்கல்வி மிகவும் பின்தங்கியுள்ளது. இந்நிலை மாறி பெண்கள் கல்வியின் மேல் அக்கரைகொள்ள வேண்டும். தாய்மார்கள் தங்கள் வருங்கால சந்ததியினரின் மேல் கவலைக்கொண்டு மலர்ச்சி ததும்பும் மலையகத்தை உண்டாக்க, தங்கள் குழந்தைகளின் உடல் நலம், கல்வி நலம் ஆகியவற்றில் அதிக சிரத்தை கொள்ளவேண்டும்.”

“வாய்ப்புள்ள பெண்கள் சமூக சேவையில் ஈடுபடுதல் மிக உயர்ந்த செயலாகும். தமிழிலக்கியம் வளர்த்த பழம் பெரும் தமிழ் மூதாட்டிகளை வழிகாட்டிகளாகக் கொண்டு மலையகப் பெண்கள் அறிவுலகில் பிரகாசிக்க வேண்டும்.” என்றார். தொடர்ந்து, மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கத்தில் வாலிபர்கள்

மட்டுமல்லாது பெண்களும் அதிக அளவில் பங்குகொண்டு மலையக வளர்ச்சிக்கு உழைக்க வேண்டும்”

மலையக மக்களால் வரவேற்கப்பட வேண்டிய சமூக கலாச்சார ஒற்றுமைக்காக பாடுபடும் பிரிவினையை ஆதரிக்காத ஒரே சங்கம்.

—பதுளை கந்தசாமி.

சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு வேண்டிய ஆக்கச் செயல்களைப் பற்றி அருமையாக விளக்கினார். “மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கம் மலையக மக்களால் வரவேற்கப்படவேண்டிய ஒரு பெரிய சங்கமாகும். இதர சங்கங்களைப்போல் பிரிவினையை ஆதரிக்காமல் சமூக கலாச்சார ஒற்றுமைக்காகப் பாடுபடும் சங்கம் இது. இச்சங்கத்தை வளர்ப்பதில் தனிநயர்பணி மிக அவசியமானதொன்று. அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் மென்மேலும் அங்கத்தினர்கள் சேர்ப்பதில் ஆர்வம் கொண்டு செயலாக்க வேண்டும். அங்கத்தினர்களின் வளர்ச்சியிலேயே இச்சங்கத்தின் ஒற்றுமை—மலையக மலர்ச்சி தங்கியுள்ளது”

மலையகமே ஈழத்தின் இருதயமாகும்—வாழ வாய் வாய் விடு.

—திரு. க. இராமசாமி.

தலைவர், ம. ந. வா. சங்கம்.

“இன்று பிறசமூகத்தினரால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் மலையகமே, ஈழத்தின் இருதயமாகும், ஈழத்தின் உயிரம்சமான உழைப்புச் செல்வம் இங்குதான் உருவாகிறது. உழைத்து உழைத்து ஓடாகும் மலையக மக்கள் தாழ்ந்து போயிருக்கும் இந்நேரத்தில் எமது சங்கம் அவர்களின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட உருவாகியுள்ளது மலையக மக்கள் உயர்தர கல்வி பெற வசதியேற்படுத்துவது இதன் தலையாய நோக்கங்களில் ஒன்றாகும். ‘வாழ விடு; என்னும் கொள்கையடிப்படையில் பிற இன மக்களோடு பேத மற்று சமமாக வாழ முயற்சிகளை ஏற்படுத்துவதே எமது குறிக்கோள்” என்றார்.

ஈழத்தில் வாழும் ஒவ்வொரு பிரஜையும் அவாவர் தாய்மொழியிலேயே அரசாங்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு வாழ அரசாங்கம் வழி செய்யவேண்டும்.

பல்வேறு தொழிற் சங்கங்களையும் சேர்ந்தவர்களை அழைத்து ‘மலைநாட்டு மக்களின் எதிர்காலம்’ என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்கம் ஒன்று நிகழ்த்தியமை இக்கூட்டத்தின் சிறப்பான அம்சமும், புது முயற்சியுமாகும். இத்தகைய கருத்துப் பரிமாறுதல்களினால் அபிப்பிராய ஒற்றுமையையும், நியாயம்சத்தையும் நிலைநிறுத்த முடியுமென்பது தெளிவாகிறது.

கருத்தரங்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு தமது கருத்துக்களை வலியுறுத்தியவர்களுள் திரு செல்டன் டி. சில்வா (ல.தொ.தொ.ச.) ஒருவராவார். அவர் ஆற்றிய சொற்பொழிவின் சாராம்சம் பின் வருமாறு :-

ஈழத்தின் தனிநபர் ஒவ்வொருவரும் தங்களது சமுதாய வளர்ச்சியையே தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டு செயலாற்றுகின்றனர். பிற சமூகத்தவர் உரிமைகளைத் தும் பெற்று நல்வாழ்வு வாழும்போது மலைநாட்டு மக்கள் மட்டும் பின்தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்களென்பது கண் கூடு. டி. எஸ். சேனநாயக்கா அரசாங்கம் மலைநாட்டு மக்களின் வாக்குரிமையைப் பறித்து விட்டது. ஈழத்தின் பெரும்பான்மைச் சமூகத்தினரான நாங்கள் மலைநாட்டு மக்களின் அவல வாழ்வை அறிகிறோம். மொழி, சமுதாயம் என்ற அடிப்படையில் நாங்கள் வேறாக இருந்தாலும், ஈழத்தை வாழவைக்கும் தொழிலாளர்கள் என்னும் அடிப்படையில் மலைநாட்டு மக்களின் உரிமைகலற்ற நிலைக்காக வருந்துகிறோம். மலைநாட்டு உழைப்பாளிக்கு அளிக்கப்படும் சம்பளம் மிகக் குறைவு. வாழ்க்கைச் செலவோ மிக அதிகம், பிற சமூகத்தாரைவிட இவர்களுக்கு இருப்பிடம், சுகாதார வசதிகள் குறைவு. ஆனாலும் இவர்களுடைய சக்திகள் பிறரால் உறிஞ்சப் படுகின்றன.

மலை நாட்டவர்கள் முன்னேற்றத்தை நோக்கிப் போராடுவதை அறிந்து மிக சந்தோஷப் படுகிறேன். சிங்கள மக்களுடைய ஆதரவு உங்களுக்கு நிச்சயம் உண்டு. ஒற்றுமையோடு செயலாற்றுவார்கள்.

இன்றைய நாட்டின் நிலைமையில் மொழிப்பிரச்சனை முக்கியமான பிரச்சனையல்ல. ‘சிங்களம் மட்டும்’ ‘மசோதா நிறைவேற்றி விட்டாலும், ஆங்கிலத்தில் தான் அரசாங்க அலுவல்கள் நடக்கின்றன. ஈழத்தில் வாழும் ஒவ்வொரு பிரஜையும் அவரவர் தாய் மொழியிலேயே அரசாங்கத்துடன் தொடர்புபடுகொண்டு வாழ அரசாங்கம் வழி செய்யவேண்டும்.

ஒரு நாட்டின் இனத்தின் கலாச்சாரம் வளர கல்வியே அடிப்படை காரணமாகிறது. மலைநாட்டு மக்களுக்கு பிற இனத்தவர் பெறுமளவு கல்வி பெற வசதியளிக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும்.

ஜனப்பெருக்கம் ஈழத்தின் மிகப் பெரிய பிரச்சனையாகும். மலைநாட்டில் மட்டும் 40 சத விகிதமானோர் தற்சமயம் வேலையற்றிருக்கின்றனர். புதிதாக ஆட்களை வேலைக்குச் சேர்க்க தோட்ட நிர்வாகம் மறுக்கிறது. அரசாங்கமும் இவ்விசயத்தில் மௌனம் சாதிக்கின்றது. இப்படியே காலம் செல்லுமானால் வருங்காலத்தில் அரசாங்கம் பசியால் அல்லலுறுபவர்களின் புரட்சி ஒன்றை சமாளிக்க வேண்டியவரும் என்பது நினைவாக.

மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கம் பற்றி அறிந்து வர வேற்கிறேன். தோட்டத்து மக்களை வாழ்வித்து சமூக ஒற்றுமையை ஏற்படுத்துமென்று எண்ணுகிறேன். இவ்விசயம் ஓங்கிவளரட்டும்’

அடுத்து, ரோசாரியோ பெர்னாண்டோ (இ.தொ.தொ.யூ.) மலைநாட்டு மக்கள் சிங்களவர்களைச் சகோதரர்களாக எண்ணி இணைந்து வாழும்படி கேட்டுக்கொண்டார்.

உரிமைகளை அரசாங்கத்திடம் கேட்டுப் பெறுவதைவிட உரிமை உள்ளவர்கள்போல் வாழவேண்டும்.

திரு. இரா. சிவலிங்கம்

கருத்தரங்கம் பற்றி அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கையில் திரு. இரா. சிவலிங்கம் M. A. Dip Ed. அவர்கள் ‘‘மலைநாட்டு மக்களான நாம் ஒற்றுமை, உரிமை, நல்வாழ்வு என்பனவற்றில் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறோம். பிறஇன மக்களோடு சேர்ந்து உயரும் உயர்வே உயர்வாகும் என்றார்.

தொடர்ந்து, ‘‘பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் அடிப்படைக் காரணம் பொருளாதார ஏற்றதாழ்வேயாகும். அதை நீக்க ஈழத்திலுள்ள பயனற்ற நிலங்களைப் பயன்படுத்தல் வேண்டும். மலைநாட்டு மக்கள் அரசாங்கத்திடம் தங்களுக்கென நிலம் கேட்டு வாங்க வேண்டும். அவைகளைப் பண்படுத்தி ஈழத்தை வளம் கொழிக்கச் செய்யவேண்டும்.

உரிமைகளை அரசாங்கத்திடம் கேட்டுப் பெறுவதைவிட உரிமையுள்ளவர்கள்போல் ஈழத்தின் மேல் விசுவாசம் கொண்டு வாழ வேண்டியது அவசியம். இவ்வாழ்வால் உரிமைகளைப் பெறும் தகுதி நம்மை வந்தடைகிறது. நாட்டுப்பற்று கொண்டு ஆக்கச் செயல்களில் ஈடுபடவேண்டியது மலைநாட்டு மக்களின் தலையாய கடமையாகும். அரசாங்கமும் நாட்டு வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடும் தொழிலாளர்களை உயர்விக்க முன்ய வேண்டும்’’

இறுதியில் அட்டன் கிளை செயலாளர் திரு. செ. கோவிந்தராஜன் நன்றி கூறினார்.

தமிழ் மக்களின் எதிர்காலம். (60-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தலைமையில் மக்கள் 1953-ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் 12ம் திகதி ஹர்த்தால் நடத்தினர். காங்கிரஸ் தலைவர்கள் இந்த மகத்தான போராட்டத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்களை கலந்து கொள்ள விடாது தடுத்தனர். எந்த யு. என். பி. அரசு தோட்ட மக்களின் உரிமைகளைப் பறித்ததோ அதை வீழ்த்த காங்கிரஸ் முன்வரவில்லை. அவர்கள் பின்வாங்கியபோதிலும் டட்டி சேனநாயக்காவின் யு. என். பி. அரசாங்கம் 'மண்ணைக் கவ்வியது சரித்திரம் கண்ட உண்மை. இதிலிருந்து தமிழ் பாட்டாளிகள் காங்கிரஸ் காட்டிய வழியில் நம்பிக்கை இழக்கத் தொடங்கி, காங்கிரஸ் 1956-ல் பிளவு பட்டது.

1961ல் வடகிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழரசுக் கட்சி சத்தியாக்கிரகம் நடத்தியது. இச் சந்தர்ப்பத்தை உபயோகித்துக் கொள்ள எண்ணி காங்கிரஸ் தலைவர்கள் பாட்டாளிகளை வேலை நிறுத்தம் செய்யத் தூண்டினர். ஆனால் நாட்டில் பயங்கரச் சூழ்நிலை உருவாக்கியதைக் கண்டு அஞ்சி அவர்களே வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் செய்தனர். இவ்வாறு பிற்போக்குத் தனமாக நடந்து கொண்டதால் பாட்டாளிகள் காங்கிரசிலிருந்து விலகி கம்யூனிஸ்ட் மற்றும் இடது சாரிச் சங்கங்களை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தனர். தோல்விக்கு மேல் தோலவியே காங்கிரஸ் கண்டிருக்கின்றது. மலையகப் பாட்டாளி மக்கள் தாங்கள் சிங்களப் பாட்டாளிகளுடன் ஐக்கியப் பட்டு வர்க்க ரீதியிலே பிரச்சினைகளை அணுக வேண்டுமென வேகமாய் உணர்ந்துகொண்டு வருகின்றனர்.

கடைசியாக தமிழ் பேசும் வடகிழக்கு மாகாண மக்களை எடுத்துக் கொள்வோம். இவர்களை எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் தமிழரசுக் கட்சி இனரீதியிலேயே பரிகாரம் தேட முயன்றது. இதனால் குறிப்பிடத்தக்க எந்த நன்மையும் மக்களுக்கு இது காறும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் தமிழ் அரசுக் கட்சியின் கொள்கையின் காரணமாக நாட்டில் இனத் துவேஷம் வளர்ச்சியடைந்து, மக்கள் நிம்மதியற்றுத் துன்புறலாயினர்; தமிழரசுக் கட்சித் தலைமை பீடம் தனி வழி காட்டி, கண் மூடி விடப்பட்ட குதிரையைப்போல், தமிழ் மக்களை இட்டுச் செல்ல முன் வந்திருக்கின்றது. கட்சித் தலைவர்திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் தமிழ் தேசியவாதத்தைத் தூண்டும் அதே சமயத்தில் இடதுசாரி இயக்கத்தை ஆதரித்துப் பிரச்சாரம் செய்கின்றார். திரு. கே. எம். பி. ராஜரத்தின மிகவும் தந்திரமாகவே நடந்துகொள்கின்றார். தனது இன வெறியை ஏகாதிபத்தியத்தின் எதிரி என்னும் போலிவேஷத்தை கொண்டு மறைத்துக் கொள்கின்றார். ஆனால் இருவரின் கொள்கைகளும் இந்நாட்டின் மக்களிடையே பிளவையேற்படுத்தி, வர்க்கப்போராட்டத்தை மட்டந்தட்டி, நேரடியாகவோ, மறைமுகவோ பிற்போக்கு வாதிகளை ஆதரிக்கின்றன. இந்த உண்மையை மக்கள் புரிந்துகொள்வது நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அத்தியாவசியமாகின்றது. இனரீதியில் மட்டுமே தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வுகாண எண்ணினால் வெற்றியடைவது மிகவும் கஷ்டமாகவேயிருக்கும். மேலும், இன்றைக்கு இருக்கின்ற உரிமைகளுக்கும் ஆபத்து விளையக்கூடும்.

தமிழ் மக்கள் விமோசனம் பெற ஒரே வழிதானிருக்கின்றது. அதுவே சோஷலிசம் காட்டும் வழியாகும்.

பல்வேறு இனமக்கள் வாழும் சோஷலிச நாடாகிய சோவியத் யூனியனை எடுத்துக்கொள்வோம். அங்கு எல்லா இனமக்களுக்கும், சமத்துவமும் சுய நிர்ணய உரிமையும் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாராளுமன்றத்தின் இரு சபைகளில் ஒன்றுதான் தேசிய இனங்களின் சபை. இச்சபையில் எல்லா தேசங்களும், தேசிய இனங்களும் பிரதிநிதித்துவம் பெற்றிருக்கின்றன. இதற்கு யூனியன் குடியரசுகள் ஒவ்வொன்றும் ஒரே தொகையான பிரதிநிதிகளை அனுப்புகின்றது. 12 கோடி மக்களைக் கொண்ட ரஷ்யக் குடியரசானாலும், 10 லட்ச மக்களைக்கொண்ட எஸ்தோனியக் குடியரசானாலும், எல்லா குடியரசுகளும் சம அந்தஸ்தே பெற்றிருக்கின்றன. இதனால் ஒரு பெரும் பான்மை தேசிய இனம் ஒரு சிறு பான்மை சமூகத்தை நசுக்க இடமில்லை. ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் தனது கலையையும், தேசியப் பண்பாடுகளையும், வளர்க்கப் பூரண உரிமையுண்டு. பள்ளிக்கூடக் கல்வி போதனை நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள் இவையாவும் அந்தந்தப் பிரதேசத்துத் தாய் மொழியிலேயே நடைபெறுகின்றன. வேலை வாய்ப்புக்கள் பாரபட்ச மின்றி அளிக்கப்படுகின்றன.

இத்தலை சிறந்த சமுதாயம் 1917ம் ஆண்டு அக்டோபர் புரட்சியில் ருஷ்யாவில் உதயமாகியது. இதன் தோற்றத்தைப் பாராட்டி மகாகவி பாரதியார் கவிபாடியிருப்பது நாமறிந்ததே. இது பேன்ற சமுதாயத்தைச் சிருஷ்டிக்கவே தமிழ் மக்கள் முன்வரவேண்டும். சிங்கள மக்களைப் பொருத்தவரையில் சிங்களப் பாட்டாளி மக்களிடையே தான் மிகக் குறைந்த பட்சம் இனத்துவேசம் காணப்படுகின்றது. இதே நிலையைத்தான் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் காண்கின்றோம். எனவே இவ்விருசாராரும் வர்க்க அடிப்படையில் ஐக்கியப்பட்டு ஏகாதிபத்தியத்தையும், முதலாளித்துவத்தையும் அழித்து ஒரு சோஷலிச சமுதாயத்தை நிறுவ முற்படவேண்டும். சோஷலிச ஆட்சி பாட்டாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் இயங்கு மாகையால், பாரபட்சமான சட்டங்களுக்கும் நியதிகளுக்கும் இடமிருக்காது. அப்போது தமிழ் மொழியும், கலையும், மக்கள் நலனும் வளர்ந்தோங்க வழி பிறக்கும்.

தமிழ்ப் பொது மக்கள் சோம்பேறிகள் அல்ல. அவர்களில் கணிசமான தொகையானோர் பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்கள். வருங்காலம் பாட்டாளியின் காலம். எனவே அவர்கள் சோஷலிசப் பாதையைக் கடைப்பிடிப்பார்களேயானால் அவர்களின் எதிர்காலம் பொன்னானதாக இருக்கும். இதில் சற்றும் ஐயமில்லை.

கண்ணோடு கண் நோக்கிவிட்டதால் வாய் சொல்லில் பயனில்லை என்று நினைத்து கைச் செயலைக் காட்ட ஆரம்பித்தால் கண்ணத்திலே அறை கிடைக்காது என்பது என்ன நிச்சயம்.

ஆத்திரம் வேண்டாம்.

— கவி. அ. சிதம்பரநாத பாவலர் —

ஆர்வமுண்டு நேஞ்சிலே
அடக்கமுண்டு சொல்லிலே
நேர்மையுண்டு செயலிலே
நியதியுண்டு போரிட
கூர்மையான சிந்தனை
குருப்ப துண்டு மூளையில்
சீர்மையாக்கிக் கொள்ளலாம்
சேர்ந்துவொன்றில் வாழலாம்

உள்ளெ முந்த குமுறலை
உருவில் வைத்து காட்டலாம்
எள்ள லற்ற சொற்களால்
என்றும் வாதம் செய்யலாம்
கள்ள மற்ற நெஞ்சினைக்
காட்டி ஞாயங் கேட்கலாம்
தெள்ளு சிந்தை பெற்றநாம்
சத்தி யத்தை நம்பலாம்

உடற்ப லத்தைக் காட்டலும்
உயிருக் கினஞ் செய்தலும்
மட்டமை யான செய்கைகள்
மேலும் மேலுஞ் சிக்கலாம்
நடைபிழைத்த செயலினால்
நன்மை யாவும் நீங்கிடும்
உடமை யென்று கேட்கநீ
உரிமை யற்ற னாகுவாய்

ஆத்தி ரத்திற் செய்பவை
அழிவு செய்யும் உன்னையே
பாத்தி யத்தைக் கேட்டிடும்
பலமி ழந்து போய்விடும்
காத்து வந்த பணியில்
கட்டழிந்து போனபின்
தேத்தி ரத்தை யற்றவன்
நிலையில் உன்னை வைத்திடும்.

தோட்டங்களில் இராப்பாடசாலை.

கல்வியின் சிறப்பு.

அறிவுஷ்டமையே ஒழுக்கம்’ என்றார் அறிஸ்டோட்டல். இருந்தும் அறிவு இன்று முக்கியமாகக் கொள்ளப்படுவதில்லை. அறிவைத்தேடும் திறன்—கல்வி—தான் முக்கியமாக எண்ணப் படுகிறது. காரணம் கல்வியினால் அறிவைத் தேடிக்கொள்ள முடியும் என்ற துணிவுதான் கல்வியைப் பற்றி பலபடக் கூறிய வள்ளுவரும் ‘‘புண்ணுடையோர் கல்லாதவர்’’ என்கிறார். மனிதர் கண்கள் பெற்ற பயன் கற்பதற்கு, அப்படிச் செய்யாவிடத்து அக் கண்கள் புண்ணை யொக்கும், என்பது அறிஞனின் கருத்தாகும். அறிவுடமைக்கு முன்னேயே கல்வியைப் பற்றி அவர் கூறுவதற்கு காரணம் கல்வியின் இன்றியமையாமை கருதித் தான் இருக்கவேண்டும். மேலும் கூறுகின்றார் வள்ளுவர். ‘‘எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து’’ என்று. எழுப்பிறப்புப் பற்றியகொள்கையில் பலருக்கு கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். ஆனால் கல்வி அவர்களின் வாழ்வு பூராவிலும் கைக்கொடுக்கக் கூடிய ஓர் ஒப்பற்ற உயரிய சாதனம் என்பதை எவரும் மறுக்கார்.

மேலும், பாரதி கம்பனைப்பற்றி கூறுகையில் கல்வியிற் சிறந்தவன் கம்பன். என்கிறார். கம்பனை அறிவில், கவி புனைவதில், காவியம் படைப்பதில், அன்றி வேறு துறைகளில் சிறந்தவன் என்று கூறவில்லை. மாறாகக் கல்வியிற் சிறந்தவன் என்கிறார். எனவே கல்வி அனைத்திலும் சிறந்தது என்பது அவர் முடிவாகும்.

கல்வியின் பீரீவுகள்.

இத்தகு கல்வி இரு வகையுடைத்து. ஒன்று கல்லூரிப் படிப்பு மற்றது அனுபவக் கல்வி இவ்விரண்டிலே அனுபவக் கல்வி தான் போற்றப்படுகிறது இத்தகு கல்வியாற் உயர்ந்தவர் மிகக் குறைவு. இவர்கள் எங்கோ ஒரு மூலையில் எப்போழுதோ ஒரு காலத்தில் தோன்றுகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக இலிங்கன், குருஷ்சேவ் காமராஜ் போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களால் விளையும் பயன் மிகக் குறைதான், ஏனைய அறிஞர்களனைவரும் படித்து, அறினைப் பெற்று உயர்ந்தவர்கள்தாம். ஒருவனுக்கு பழக்கஅறிவு ஏற்படுவதற்கு முன்னர் படிப்பறிவுதான். ஏற்படுகிறது. ‘‘பள்ளிப் படிப்பு புள்ளிக்குதவாதது’’ என்றாலும் பள்ளிப்படிப்பை உதறுவாரிலர். எனவே ஒரு நாட்டிலே கற்றவர்களை, சிறந்தவர்களை உருவாக்குவதில் கல்விக் கூடங்கள் சிறந்த பணியாற்றுகின்றன என்றால் மிகையாகாது.

கல்வி நிலையும் இராப் பாடசாலையும்,

இத்தகு ஒரு நிலையை நமது மலையக மக்களிடம் எண்ணும் போது நமக்காக உள்ள பாடசாலைகளோ குறைவு. அங்கு படிக்கச் செல்லும் நம்மவர்களோ மிகக் குறைவு. பெரும்பாலான தோட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு பாடசாலை இருந்தாலும் அங்கு போதிக்கப்படும் கல்வி. மாணவனுக்கு வேண்டிய அறிவு வளர்ச்சியை நல்குவதில்லை. காரணம் கல்விக் கூடங்களின் அமைப்பும் பாடத் திட்டங்களுந்தாம். நூறு பிள்ளைகளுக்கு இரு ஆசிரியர்கள். ஆசிரியர்களது நேரம் அவர்களை அடக்குவதிலேயே கழிந்து விடுகிறது. எனவே தான் தங்கள் குழந்தைகள் கல்வி பெற வேண்டும் என்ற அளவில். தோட்டங்களில் சிறிது சுற்றவர்களிடம் படிப்பிக்குமாறு அனுப்புகின்றனர். இன்று நமது மலையகத்தில் உள்ள பலர் சிறிது ஆங்கில ஞானம் உள்ளவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்றால் நிச்சயம் அந்தப் பெருமை இராப்பாடசாலைகளையேச் சேரும்.

இராப் பாடசாலைகளின் அமைப்பு

இராப் பாடசாலைகளின் தோற்றத்தைக் கண்டோம். அதன் அமைப்பு சிறிது காண்போம். பெரும்பாலும் படித்துக் கொடுப்பவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட ஒரு வீட்டின் பகுதியே பாடசாலையாகும். வீட்டின் சாமான், தளபாடங்களும் அந்த அறையில் தான் குவிந்திருக்கும். அறையின் நீள அகலம் முறையே பண்ணிரண்டு, பத்து அடிகளாகும். ஆகவே பள்ளிக் கூடங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இடம் அதிலும் குறைவானதாகும். படிப்பவர் தொகை ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து பேர் இருக்கும். சுற்றி வட்டமாக உட்கார்ந்திருப்பர் மாணவர்கள். ஒரு விளக்கு. அது அளிக்கும் ஒளி படிப்பதற்கு போதியளவு இருக்காது. மாலை ஆறு மணி முதல் இரவு ஒன்பது மணிவரை பாடசாலை வேலை நேரமாகும்.

நிறை குறைகள்.

பள்ளிகளின் குறை நிறைகளை ஆராய்வோம். படித்துக்கொடுப்போரின் அறிவுக்கேற்ப, படிப்பவர்களுக்கு கல்வி கிட்டுகின்றது. இதுதான் குறிப்பிடற்குரிய நன்மையாகும். தீமைகளோ பல முதலில் இந்த பாடசாலைகளில் படிப்பவர்களில் பெரும்பாலானோர் காலை முதல் மாலை வரை தோட்டத்துப் பாடசாலைகளிலோ, அல்லது நகரப் பாடசாலைகளிலோ கற்பவர்கள். அவர்கள் அனைவரும் பெற்றோரின் ஆணையினால் படிக்க வந்திருப்பவர்

கள். எவருக்காவது—அங்கு படிப்போர்—படிக்க விருப்பம் இருக்கிறதா என்றால் நிச்சயம் இல்லை. காலை முதல் மாலை வரை படிப்பு. அது மாத்திரமன்றி இந்த இரவு நேரப் பாடசாலை அவர்களை அலுக்க வைக்கிறது படிப்பில். மனிதன் புரியும் செயல்கள் இருவகைப்படும் ஒன்று அவனாகவே விரும்பி புரிவது. மற்றது பிறரின் ஆணையின் பேரில் அடங்கியோ, பயந்தோ செய்வது. இதில் முன்னதே சிறந்தது. நிலையானது ஒருவன் செய்ய முயலும் இந்த செயல்களில் அவனது திறமை, முயற்சி மட்டும் வெளிப்படாது. அவனது விருப்பம் வெளிப்படும். அத்தகு செயல்களே நீடித்து நிலையாக நிற்கும். இராப் பாடசாலையில் படிக்க வந்திருப்போர் பெற்றோரின் தூண்டுதலிற் பேரில் வந்தவர்கள். எனவே அத்தலையவர்கள் பெற்றோரின் திருப்திக்காக படிப்பார்களே ஒழிய தங்களது திருப்திக்காக அல்ல. இந்நேரத்தில் இன்னொரு ஐயம் எழுகிறது. சுடர் விளக்காயினும் தூண்டு கோல் தேவை” அதேபோல் மாணவர்களை பெற்றோர்கள் படிக்கத் தூண்ட வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல கண்டித்து அடக்கவும் வேண்டும் என சிலர் இயம்பலாம். ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதொன்று. ஒருவனைப் படிக்க வைக்க வேண்டும். என்பதற்காக இராப்பகலாக அதையேச் செய்யவைக்க வேண்டுமென்பதில்லையே. படிப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். படிப்பு வாழ்க்கையின் ஒரு சாதனம் அதுவே முடிவல்ல. (It is a means not an end) இதைப் பெற்றோர்கள் உணர்ந்து நடக்க வேண்டும்.

தண்டனை முறைகள்.

“எனக்கு படிப்பு தான் வேணும். நீ என்ன செஞ்சாலும் பரவாயில்லை” இதுதான் ஒரு மாணவனை இராப் பள்ளிக்கு அனுப்பும் தந்தையின் வேண்டுகோள். எனவேதான் ஆசிரியர்கள் தங்கள் மனம் போன போக்கில் மாணவர்களைத் தண்டிப்பர். சில தண்டனைகள் “பாடசாலை” என்ற புனிதச் சொல்லிற்கே மாசு கற்பிப்பனவாகவுள்ளன. படிக்காத மாணவனுக்கு கொடுக்கும் ஒரு தண்டனை “தொங்கும் கயிற்றை மாணவனை பிடிக்கச் செய்து கீழே நெருப்பு போடுதல் அல்லது கூறிய கத்தியை வைத்தல்.” இது என் கற்பனை தண்டனையல்ல பெரும்பாலான இராப் பாடசாலைகளில் இந்த முறை கையாளப் படுகின்றது எனக் கூறும் போது, வியப்பும் வேதனையும் தான் என் சிந்தனையைத் தாக்குகின்றன. இத் தண்டனையைப் பெரும் ஒரு மாணவன் கல்வியைப் பற்றி எண்ணும் எண்ணம் எதுவாக இருக்க முடியும்? கல்வி எட்டாத ஒன்று. அதை ஒரு சிலர்தான் அடைய முடியும் அப்படி அடைந்தாலும் பயன் பெறுவோர் மிகச் சிலர்

தான். இந்தக் கருத்து நம்மவர்களிடையே வளர்ந்துவருதால் தான் “கல்வி மலையகத்தில் எட்டாச் சரக்காய், வானத்து நில வாய். இருக்கிறது என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம் மேற்கூறிய அவலட்சணமான தண்டனைகளை கையாளாமல் வேறு சில ஏற்ற தண்டனைகள் அளிக்கலாம். “விட்ட பிழையினை திருத்தி பலமுறை எழுதுதல்” போன்றவை சிறந்த தண்டனை யாகும். தண்டனைகள் பிழைவிட்ட மாணவனை திருத்துவதாக இருக்கவேண்டும். அப்படி அத்தண்டனைகள் அவனை திருத்துவ தற்கு வாய்பளிக்குவிடத்து. அத் தண்டனை அளிப்பதால் எவ் வித பயனுமில்லை.

சுகாதாரக் கேடு.

எப்படி ஒரு பாடசாலை இருக்கக் கூடாதோ அப்படி அமைக்கப்பட்ட பாடசாலைகள்தாம் இவை. போதிய இடவசதியும் ஒளிவசதியுமில்லை. கருங்கக் கூறின் ‘சுகாதாரம்’ என்ற சொல்லிற்கு பொருளையே காணமுடியாது. நான் பாடசாலை வைத்து நடத்தும் ஆசிரியர்களை இங்கே குறை கூறவில்லை. நம் மவரது சூழ் நிலை அத்தன்மை வாய்ந்தது. “தேங்கி நிற்கும் தண்ணீரை திறந்து விடாமற் மலேரியாக் கொசுவினை அழிக்க வேண்டும்” என்ற அறிவுரை கூறுவது போல்தான். போதிய வசதி, வெளிச்சம் எதுவுமின்றி படித்துக் கொடுக்கின்றார்களே என்று பெருமைப்படவேண்டும். பள்ளிகள் வசதியுள்ளவைகளாக மிளிர வேண்டுமென்றால் சமுதாயம் அதற்கு தக்க நிலையில் பக்குவப்பட்டு, பண்பட்டு இருக்க வேண்டும்.

பள்ளி ஆசிரியர்கள்:-

இவர்கள் ஆசிரியர் என்ற தொழிலுக்கு உரியளவு கற்றவர்களாகவும், அவ்வகை அனுபவம் வாய்ந்தவராகவோ இருப்பதில்லை பணம் ஒன்றே இவர்களது குறிக்கோள். அதுவுமல்லாது தங்களது அறிவுக்கேற்பதான் ஒன்றை படிப்பிக்க முடியும் சில சமயங்களில் நகர, தோட்டபாடசாலைகளில் படித்துக் கொடுப்பதற்கு நேர் முரணானவற்றையும் கற்பித்து விடுகிறார்கள். இத்தகு ஒரு குழப்ப நிலை இரு பள்ளியிலும் படிக்கும் மாணவனுக்கு ஏற்பட்டு விடுகிறது.

யாருக்கு இராப்பாடசாலை.

இப்பள்ளிகளினால் ஏற்படும் நன்மைகளைவிட தீமைகளே அதிகம் எனக் கண்டோம். அதற்காக இராப்பாடசாலைகளை மூடி

விடவேண்டுமென்பதில்லை மூடிவிட்டால் நிலை வேறு விதமாகி விடும். மேற்கூறிய எல்லாவற்றையும் வைத்து யாருக்குப் பாட சாலை? என்பதை உறுதிப்படுத்தல் வேண்டும். நிச்சயம் காலை முதல் மாலை வரை படிப்பவர்களுக்கு இருக்கக் கூடாது. காரணம் முன்னர் கூறியது போல் அவர்களுக்கு படிப்பின் மேல் வெறுப்பைத் தான் வளர்த்து வருகிறது, ‘பள்ளிப் படிப்பு புள்ளிக்குத வாது’ என்பது போல் வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய கல்வியினைப் பெறாமல் போய்விடுகின்றனர். இந்த பொது அறிவுக் கல்வி பெற ஒவ்வொரு தந்தையும், கற்ற மாணவர்களுக்கு வழி கூற வேண்டும். தந்தையர் தம் சிறார்களுக்கு சிறு கதைகள், போன்ற அறிவுக்கு விருந்துகளை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். அப்போது தான் சிறார்கள் அறிவைத் தேடி அலைபவர்களாக இருக்கமுடியும். அது அவர்கள் வாழ்க்கையில் உய்ப்பதற்கே உறுதுணையாய் அமையும். இரவு நேரம் அதற்குப் பயன்படவேண்டும். பின்னர் யாருக்கு இராப்பாடசாலை? அது முதியோர்களுக்கு, பருவந் தப்பி படிக்கும் மாணவர்களுக்காக இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் அத்தகு வயதில் படிக்க முனைபவர்கள் விருப்புடையவர்களாகத் திகழ்வார்கள் கல்வியில் உண்மை ஆர்வம் உள்ளவர்களாக இருப்பர். அத்தோடு கேவலமான தண்டனைகளும் குறையும். பெரியவர்களின் சந்தேகங்கள் தகுந்த முறையில் தெளியப்படவேண்டும். எனவே இராப்பாடசாலை முதியோர்களுக்கு, பருவந் தப்பி, படிக்க முனைவோர்க்கு ஏற்றதொன்றாகும்.

முடிவுரை :-

தோட்டப் பாடசாலைகளில் படித்துக்கொடுப்பது போதாது. எனவே இராப்பாடசாலை அவசியமாகின்றது எனலாம். உண்மை தான். அதற்கு தோட்டப் பாடசாலைகள் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும். நூறு பிள்ளைகளுக்கு இரு ஆசிரியர்கள் என்ற நிலை மாறி சுமார் 25 பேர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியராவது இருக்க வழி வகுக்கப்பட வேண்டும். அறிவுப்பாடங்கள் அங்கே கற்றுத்தர வாய்ப்பளிக்கும் வகைகளில் பாடத்திட்டங்கள் மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும். ஐந்து, ஆறு வயதில் பாலர் வகுப்பை ஆரம்பிக்கும் ஒருவன் ஐந்தாம் வகுப்பை பதினென்று, பனிரண்டு வயதுகளில் முடித்து விடுகிறான். ஆனால் அவனுக்கு தோட்டத்தில் வேலைக்காக பெயர் பதிவதோ 16 வயதில். வீட்டிலே எவருடைய கண்காணித்தலுமின்றி திரியுமவர்கள் நல்நடைத்தையில் இலாதவர்களாக மாறிவிடுகின்றனர். ஒருவனது வாழ்க்கையில் இந்தப் பருவம்—ஆங்கிலத்தில் teenage என்பர்—மிக முக்கியமானது. அந்தப் பருவத்தில் எவ்வித கல்வியுமின்றி, வீணாகப்

பொழுதைப் போக்கித் திரிவோர்க்கு ஏன் எட்டாம் வகுப்பு வரை படித்துக்கொடுக்கக் கூடாது? அவனின் படிப்பு முடியும் காலத்தே, அவனுக்கு வேலையும் காத்திருக்கும். சும்மாவிருக்கும் பருவத்தில் தான் ஒருவன் கெடுகிறான். இதற்காகத் தொழிற் சங்கங்கள் போராடவேண்டும். அப்போதுதான் நம்மவர்கள் கல்வி வேட்கை மிக்கவர்களாகத் திகழ முடியும்.

எம். வாமதேவன்.

மலையகம் மறுமலர்ச்சியடைய . . . .

(பாதிதேசன்)

கவின்பெரு சோலைகள்! கனிதுங்கும் மரங்கள்! பனிதூங்கும் இனம் தேயிலைத் தளிர்கள்! வளிந்தோடும் வற்றாத ஜீவ நதிகள்! இவையெல்லாம் மலைநாட்டின் செழிப்பை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இயற்கையும் செயர்க்கையும் கலந்த இனிமையான காட்சியாய் மலையகம் காணப்படுகின்றது. ஈழத்தின் செல்வத்தை ஈடுசெய்யும் விளைநிவமாக மிளர்கின்றது. மலைநாடு மாண்போடு திகழ்கின்றதே யொழிய, அந்நாட்டை அழகுறச் செய்தவர்கள்—விளைநிலமாகிய வீரர்கள் சீர்பெறவில்லை. சிறப்படையவில்லை. அழுத கண்ணீரும், ஆறுத்துயரும் கொண்டவர்களாய், அரசியல் அனாதைகளாய் வாழ்கின்றனர். மறத் தமிழ் இனம் மலையகத்திலே மாண்போடு, மரியாதையோடு வாழமுடியாமல் தவிக்கின்றது. இக்குறைகள் தொழிற்சங்கங்களாலோ, அரசியல் அமைப்புக்களாலோ தீர்க்க முடியாத பிரச்சனை. இப்பிரச்சனை தீர வேண்டுமானால் அறியாமையும் மூட நம்பிக்கையும் மலையக மக்களை விட்டு நீங்க வேண்டும். சூழ்ந்திருக்கும் இருளைப் போக்கி அறிவுச் சுடர் வீசச் செய்தல் வேண்டும். அறிவுச் சுடர் வீசச் செய்வது மலையக அறிஞர்களின் மகத்தான சேவையாகும். பல குறைகளைக் கொண்ட மலையக சமுதாயத்தை ஒவ்வொரு குறையாய் களைந்தெறிவதின் மூலமே கடைத்தேறச் செய்யலாம்.

தொழிலாளி துயர் தீர

இரத்தத்தை நீராகத் தேயிலைச் செடிக்கு வார்த்து மலையகத்தை வளம்படுத்தியவன் தோட்டத் தொழிலாளி. ஓய்வின்றி உறக்கமின்றி காட்டை வெட்டி ஈழநாட்டை, ஈழவளநாடாக்கியவன். ஓட்டுரிமை, நாட்டுரிமையற்று நலிகின்றான். கடைசியாகப் பாடுபடும் தொழில் உரிமைகூட, தோட்டத் தொழிலாளிக்கு மறுக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையை இன்பம் அடையச் செய்தவன், இழிவான் கேவலமான பெயர் சூட்டி மாற்றார் அழைக்கும் அவல நிலையிலுள்ளான். பிறந்த மண்ணுக்கே தன்னை உறமாக்கிக் கொள்ளும் தொழிலாளி படும் துயரம் கண்ணீர் சிந்தும் நிலையிலுள்ளது. முதலாவதாக தொழிலாளி இலங்கைப் பிரசையாக மாற வேண்டும். தானும் தன் தகப்பனும் ஈழநாட்டிலே பிறந்திருந்தும் அக்குறிப்புக்களை எடுக்க முடியாத முடவனாய் உள்ளான். பிறப்புக் குறிப்புக்களை எடுத்துப் பிரசாவுரிமைபெறச் செய்வது மலையக அறிஞர்களின் முதற்கடமை. இந்நாட்டில் உரிமை கிடைத்தால்தான் தன்னைப்பற்றிச் சிந்திக்குமளவுக்கு தொழிலாளி திருந்துவான். தனக்கு நாட்டுரிமையற்றபடியால் தன் பிள்ளைகளைப் பள்ளிகளுக்கனுப்பாமல் வேலைக்கப்புகின்றான். தன் பிள்ளை படித்து உத்தியோகம் செய்ய முடியாது என்ற காரணத்தால் கல்வியையே புறக்கணிக்கின்றான். சிறிது பணம் சேர்த்தவன் கூடச் சிறிய நிலங்களை வாங்கமுடியாமல் வாடுகின்றான். வியாபாரம் செய்ய வகையற்றுக்கிடக்கின்றான். நாட்டுரிமையற்ற நிலையால் தோட்ட வேலையையே காலமெல்லாம் செய்து மடிகிறான். தொழிலாளி முன்னேற முதற்தடையாய் இருப்பது நாட்டுரிமை, இதை உடன் தீர்ப்பதே உத்தமம்.

ஒரு குடும்பம் வாழவேண்டிய இடத்திலே பன்னிரண்டு குடும்பம் குடித்தனம் நடத்துகின்றது. இந்நிலையால் ஓய்வான நேரத்தை தொழிலாளி பயனற்ற செய்கைகளில் செலவழிக்கின்றான். அடுத்த வீட்டில் பூசாரி உடுக்கடித்தால் அந்த லயமே அங்கே கூடுகிறது. கரக, காவடியாட்டமென்றால் எல்லாரும் அங்கே சூழ்கின்றனரனர். தொழிலாளிகள் ஓய்வு நேரத்தை டீப்படித்தான் கழிக்கின்றனர். கூட்டமான குடும்பங்கள் நடத்தும் மூடச் செய்கைகளாலும் அர்த்தமற்ற சத்தத்தாலும் மலையகப் பாலர்கள் பாழாகின்றனர். இந்நிலை மாற தொழிலாளிக்குத் தனிவீடு கொடுப்பதே தகுதியானது. குதாட்டத்தையும், குடிப்பழக்கத்தையும் கடுமையான முறைகளை உபயோகித்தாவது அகற்ற வேண்டும். உயிரைப் பணயம் வைத்து உழைக்கும் பணத்தைத் தீயவழிகளில் செலவு செய்யும் பழக்கம் இருக்கும்

வரை மலையகத் தொழிலாளி முன்னேற முடியாது. மலைநாட்டார் மத்தியில் காணப்படும் இப்படியான தீய பழக்கங்களையும், அறியாமையையும் அகற்றுவதின் மூலமே மலையகத் தொழிலாளி துயர்தீர்ந்து சுபீட்ச வாழ்வுப் பாதையில் பவனிவர முடியும்.

மங்கையர் மாண்பு பர :—

புலியை முறத்தால் விரட்டியவள் தமிழ்மங்கை! போர் முரசு கேட்கவே தன் மகனைப் போர்க்களம் அனுப்பிய வீரம் தமிழ்ச்சிக்கே உரியது.

கற்பின் இருப்பிடமாய் தியாகத்தின் சின்னமாய் வாழ்ந்தது தமிழ்ப் பெண்கள் சமுதாயம். ஆம் இப்பரம்பரையிலே தோன்றியதுதான் நம் மலையகப் பெண்கள் சமுதாயம். வீரம், தியாகம் பண்பு எல்லாம் இன்று நம் மங்கையரிடம் மறைந்து விட்டது. குழந்தைகள் பெறும் இயந்திரமாகவும், நாளெல்லாம் உழைக்கும் உழைப்பாளிகளாயுந் தான் காணப்படுகின்றனர். உலகிலே எந்தச் சமுதாயப் பெண்களும் அனுபவியாத துயரை இவர்கள் அனுபவிக்கின்றனர். பச்சிளங் குழந்தைகளை அனாதைகளாய் விட்டு விட்டு மாடாய் உழைத்து உருக்குலைக்கின்றனர். எந்த விதப் பொழுது பொக்கையோ, கலை நிகழ்ச்சிகளையோ அனுபவிக்க முடியாத நிலையில் உள்ளனர். ஆயிரக்கணக்கான ஆசிரியைகளும், மருத்துவத் தாதிமாரும் நிறைந்த ஈழநாட்டிலே பத்து மலையகப்பெண்களாவது இல்லை. பெண்களை ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படிக்கவைப்பதையே விரும்பாது வேலைக்கு அனுப்புகின்றனர். இப்படியான சூழ்நிலை இருக்கும்போது நம் பெண்கள் எங்ஙனம் பொதுச் சேவையில் ஈடுபட முடியும். ஒரு சமூகத்தில் படித்த பெண்கள் எவ்வளவு கூடுகிறார்களோ, அவ்வளவுக்கு அச்சமுகம் முன்னேற்றமடையும். ஆகவே பழைய கொள்கைகளை யெல்லாம் விட்டு மலைமாதர் கல்வியிலே கருத்துச் செழுத்த வேண்டும். மலையகம் தோறும் பெண் பள்ளிகள் தோன்ற ஆவன செய்யவேண்டும்.

குழந்தைக்கல்வி, குழந்தை பராமரிப்பு, சுகாதாரம் என்பவற்றை நம் பெண்கள் சமூகம் கற்றால் தான் வருங்கால நற்பிரசைகளைச் சிருஷ்டிக்க முடியும். தம்பிள்ளைகளுக்கு கட்டாயம் தோட்டத்தில் வேலை கிடைக்குமென்ற எண்ணத்தோடு தம் பெண் பிள்ளைகளைப் படிக்கவைக்க நம்மவர்கள் பிரும்புவதில்லை. நம் சமுதாயம் நாளுக்குநாள் கூடிவருகின்றது. ஆனால் தேயிலைத் தோட்டங்கள் கூடவில்லை. இதை நம்மவர்கள் நன்குணர வேண்

டும், ஐந்தாம் வகுப்புவரை படித்துச் சில பெண்கள் வீட்டிலேயே வீண் பொழுதைக் கழிக்கின்றனர். நெசவுப் பள்ளிகளும், பாய் கூடை இழைத்தல் ஸ்தானங்களும் மலையகம் தோறும் தோன்ற நம் சங்கங்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும். இந்நிலை ஏற்பட்டால் நம் பெண்கள் நாகரிகமான நல்ல தொழிலைச் செய்ய வாய்ப் பேற்படும். ஓய்வு நேரத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தக் கூடியதாக முதியோர் கல்வி முறையைத் தோட்டங்களில் தொடங்கி அறிவைப் புகட்டவும், அறிஞர்களின் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்கவும் நம் பெண்களுக்கு வசதி செய்தல் வேண்டும். இப்படியான முற்போக்கு முறைகளைச் செயல்படுத்துவதின் மூலமே மலையக மங்கையரின் மாண்புயர்ந்து மானிலத்தில் மதிப்போடு வாழ வழியேற்படும்.

மாணவர் மறுமலர்ச்சியடைய :—

ஈழத்திலே மூன்று பல்கலைக்கழகங்கள் ஆண்டு தோறும் ஆயிரக்கணக்கான பட்டதாரிகளை உற்பத்தியாக்குகின்றன. ஆயிரக்கணக்கான பட்டதாரிகளில் நம்மலையக மாணவன் ஒருவன் உருவாவதே கஷ்டமாக இருக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் நம் மாணவர்கள் வளரும் சூழ்நிலை. அறியாமை குடிகொண்ட சூழலிலே வளரும் குழந்தை அறிவு குறைந்ததாகத்தான் வளரும். முதலில் நம் மலையகப் பாட்டாளிகளும் மங்கையரும் அறிவுள்ளவர்களாய் மாறி முன்னேற்றமடைந்த சூழலை உறுவாக்க வேண்டும். அப்போதுதான் நம் மாணவர்கள் மேதைகளாய்—பட்டதாரிகளாய் வர முடியும். தோட்டப் பள்ளிகள் கையெழுத்துப் போடக் கூடிய கல்வியைக் கூட அளிக்க முடியாத அவல நிலையிலுள்ளன. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் ஆயிரக்கணக்கான பள்ளிகளை நடத்தும்—தேசிய கல்வித் திட்டத்தை அமுல் நடத்தும் நம் அரசாங்கம் எண்ணாது தோட்டப் பள்ளிகளைச் சீர்திருத்தத் தயங்குகின்றது. தோட்டப்பள்ளிகளில் படிக்கும் சந்தர்ப்பம் கூட சில பகுதிகளில் மறுக்கப்பட்டுள்ளது. பட்டினப் பள்ளிகளுக்கு ஒரு சில ஆண்பிள்ளைகளை மாத்திரமே அனுப்புகின்றனர். அவர்கள் எட்டாம் வகுப்பு படித்ததும் கடைகளிலோ அல்லது தோட்டக் கணக்கப்பிள்ளைகளாகவோ செல்கின்றனர். பணக்கஷ்டம் இதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். பணவசதியுள்ளவர்கள் பிரசாவுரிமைக்காரணமாகத் தம்பிள்ளைகளைப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு அனுப்ப முடியாமல் உள்ளனர். நம் மலையக மாணவர்கள் உயர்கல்வி பெற்று உயர்வடைய வேண்டுமானால், நம்மவர்கள் ஈழநாட்டைத் தாய்நாடாகக் கொள்ளக்கூடிய சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படல் வேண்டும்.

மசட்டுக்கொட்டிலாக இருக்கும் மலையகப் பள்ளிகள் மகா வித்தியாலயங்களாக மாற வசதிகள் செய்ய வேண்டும். இப்படியான பிரச்சனைகள் தீர்ந்தாலொழிய மலையக மாணவர்கள் மறுமலர்ச்சியடைய முடியாது.

மலையகத்தின் முப்பெரும் பகுதியினரான தொழிலாளர் மாதர்கள், மாணவர்கள் ஆகியவர்களின் நிலைமையையும், அவர்கள் படும் துயரங்களையும், துயர் நீங்கி சுபிட்சமடையும் வழிகளையும் ஆராய்தோம். எல்லாத்துறையிலும் பின்தங்கிய நம் மலையகச் சமூகத்தை வளப் படுத்துவது இலகுவான காரியமல்ல. தனிப்பட்ட ஒருவனாலோ, குறிப்பிட்ட சிலராலோ இதைச் செய்து விட முடியாது. மலைநாட்டவரை உள்ளடக்கிய தொழிற்சங்கங்களும், மலையக மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட மற்றைய ஸ்தாபனங்களும், தனிப்பட்ட மலையக அறிஞர்களும் ஒன்று கூடி செயல் திறமை கொண்ட ஒரு பெரும் முன்னேற்றக்குழுவை அமைக்க வேண்டும். அக்குழு அரசாங்க ஆதரவோடு மேற்கூறிய விடயங்களைச் சிறிது சிறிதாக செயல்படுத்த முடியும். இப்படியான ஒரு திட்டம் மலையகத்தில் தோன்றி செயல்பட்டால்தான் மலையக மக்கள் முன்னேற்றமடைந்த சமுதாயமாகத் திகழ முடியும். மேடைப் பிரசங்கங்களாலோ, பத்திரிகைகள் மூலம் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை வெளியிடுவதாலோ, எண்ணற்ற தொழிற்சங்கத் தோன்றுவதாலோ மலையக மக்கள் மாண்படைய மாற்றம் கிடைக்காது. மாதர், மாணவர் ஆகிய முப்பெரும் பிரிவினரின் குறைகளை மேற்கூறிய முறைப்படி ஆராய்ந்து சீர்படுத்துவதாலேயே மலையக சமுதாயம் மானிலத்திலே மதிப்பும், மரியாதையும் கொண்ட மாபெரும் சமுதாயமாக வாழ வழி கிடைக்கும்.

“வாழ்க மலையக சமூகம்.”

* * * *

ஒரு சொட்டுத் தேன் பல ஈக்களை இழுப்பது போல், உன் பேச்சுத் திறமையால் பலர் மனங்களை இழுத்து, நல் வழிப் படுத்தக் கற்றுக்கொள். —ஏப்ரலுறாம் லிங்கன்.

(நபியே!) அழகான சொற்களின் போதனைகளின் மூலம் மக்களை உம் இறைவன் பக்கம் அழைப்பீராக! —திரு குர்ஆன்.

அலைபாயுத உறுதியான உள்ளத்திலிருந்து வெளிப்படும் சொல் சிறப்புடையது. —நபிகள் நாயகம்.

குறிஞ்சிக்கும்மி * * * * *

— ஹைலன்ஸ் மு. சிவலிங்கம் —

கும்மியடி பெண்ணே கும்மியடி!—உங்கள் குறிஞ்சிமக்களைக் கூவியடி!
இம்மை மறுமையும் எங்கள் பெருமையை ஏற்றியே நாளுமே போற்றியடி!

மாமலைக் கூட்டங்கள் எங்களரண்—நல்ல மண்வளம் பெற்றதும் எங்கள் நிலம் தாவி முகிலினை மேவித் தழுவிடும் தன்மலை நாட்டினை சூழ்ந்துஅடி!

மாவலி கங்கையும் ஓடிநிதம்—எங்கள் மாட்சியை நாளுமே கூட்டிடுவான் நாளவன் மாபெரும் சேவையினை—இந்த நாட்டவர் கண்டிட கொட்டுங்கடி!

தேயிலை—றப்பரும்—கொக்கோவும்—எங்கள் தேக உழைப்பால் செழிக்குது காண்!
மாவிலைக் கூட்டத் தாரிப்போன்ற—மலை மங்கையர் பாடியே தட்டுங்கடி!

கண்ணுக்கு எட்டிய தூரமெல்லாம்—நெடுங் கால வயதுடை மாமலைகள் விண்ணொடு நாளுமே கூடி மகிழுவல் வேட்கையைக் காணவேபேரின்பமடி!

மாரி பொழிந்திட காலம் வந்தால்—அன்று மண்ணும் மணியாக மாறுமடி!
வாரி வழங்குவோம் எம் முழைப்பை—இந்த மண்ணரசியை வணங்கியடி!

மாமலை நாட்டில் வாழ் பெண்களினம்—பெற்ற மாமழை நாட்டவர் எங்களினம் மாமன்னர் பாண்டிய நெங்கள்வழி—அவன் மாண்பு வழிதனைச் சொல்லியடி!

இடிந்த மாளிகை (சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

மலை நாட்டை ஆராய்ந்த அவனின் உள்ளம் யாழ்நகரையும் வட்டமிடதான் செய்தது. இலங்கை என்னும் உடலுக்குத் தலை என்ற உறுப்பாக அமைந்திருக்கும் சிறு ஊர்தான் யாழ்நகர். அங்கே வெய்யிலின் கொடுமையால் வாடுகிறார்கள் மக்கள். மழையின்றி வறட்சியால் வாடுகிறது பயிர்கள். கற்றவர்கள் பலர் மலைநாட்டைத் தஞ்சமடைந்துதான் வாழுகிறார்கள்; வளம் பெறுகிறார்கள். எனவே, வரண்ட நிலமென்று யாழ்நகரைச் சொல்வதில் தவறென்றுமில்லை. வறட்சிக்காடுதான் யாழ்நகர்? ஆனால் சாதியின் உன்னத வீடு. வைதிகப் பொன் விளையும் காடு,” என்றெல்லாம் தனக்குள்ளாகவே சொல்லிக்கொள்வான்.

இவ்வாறு நாட்களைக் கழித்துக்கொண்டிருந்த பரமதேவன் அன்றொருநாள் திகைத்து நின்றான் அவனின் திகைப்புக்குக் காரணமிருக்கத்தான் செய்தது. “தம்பி, பரமதேவன். நாம் வேறு ஊர் செல்லுகிறோம் அடுத்த கிழமை. திடீரென ஏற்படுத்திக் கொண்ட முடிவுதான் இது. ஆனபடியால் நீர் தங்குவதற்கு வசதியான வேறு ஒரு வீட்டைப் பார்த்துக்கொள்ளும்.” என்று பரமதேவன் தங்கியிருந்த வீட்டார் அவனைப் பார்த்துச் சொன்ன போது அவனுக்கு ஏக்கம் வராமல் சின்ன வரும்? அவர்களின் அன்பு வார்த்தைக்கு அடிமைப்பட்ட பரமதேவன் செயலிழந்த வளைந்து நனித்து இயங்க முடியாத இயந்திரப் பொறியைப் போல் சக்தியிழந்து நின்றான்.

“அன்னை தந்தையர் கூட என்னருகில் இல்லையே என்ற கவலையெல்லாம் மறைந்து போகும் முறையில் என்னை அன்போடு கவனித்து வந்த இந்தக் குடும்பம் வேறு இடத்திற்குச் சென்றால் நான் எங்கு செல்வது? அப்படிச் சென்றாலும் அந்தப் புதிய இடத்தில் இந்தவிதமான சொந்தமுறை கொண்டாட முடியாதே,” என்று எண்ணி எண்ணி ஏங்கினான்.

பாசிபடிந்த நீரிலே பாசிதின்று ஆனந்தத்தோடும் அமைதியோடும் வாழுகின்ற பாலாமையைக் கிணற்றுச் சொந்தக்காரன் வெளியேற்றி விட்டால்...? இந்த நிலைதான் இப்போது பரமதேவனையும் பீடித்தது. வேறு இடம் செல்ல வழிதெரியாது. தடுமாறினான் பாவம்.

தொடர்கதை

(முன் நடந்தவை)

1. தந்தி தந்த தகவல்

தனக்கு வந்த தந்தியைப் படித்த பரமதேவனின் உள்ளம் மகிழ்ச்சிக் கூத்தாடியது. தனக்கருகில் சோகத்தோடு காட்சியளித்த தனது தாய் இராசம்மாஸிடம் சேதி சொன்னான் பரமதேவன். ‘அம்மா, நாவலப்பிட்டியா என்ற ஊரிலுள்ள பாடசாலையொன்றில் ஆசிரியராய் கடமையாற்ற வரும்படி எனக்குத் தந்தி வந்திருக்கிறது. நாளைவிட்டு அடுத்த நாள் புறப்படவேண்டும்,” என்று கூறிய பரமதேவனின் நெற்றியிலும் உச்சியிலும் அன்னை முத்தம் கொடுத்த இராசம்மாள் தனது மனதில் மகிழ்ச்சியைப் பெருக்கினாள். நாலு ஆண்டுகள் பல் கலைக் கழத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவழித்துப் பட்டம் பெற்ற பரமதேவன் படிப்பிக்கத் தொடங்கியதும் நமது குடும்பம் செழித்து வளரும் என்றெண்ணிச் சிந்தை மகிழ்ந்தாள். பரமதேவன் புறப்படும் நாள் வந்தது. தனது ஊரான யாழ்ப்பாணத்தையும் உற்றார் உறவினரையும் விட்டுச் செல்லும்போது அவனது நெஞ்சத்தில் இடி விழுந்தது போன்றிருந்தது. இருந்தாலும் உழைப்புக்காகப் போகிறோமே என்று மனதைச் சாந்திப்படுத்தியவனாய் புகைவண்டி நிலையத்தை யடைந்தான் கூட்டத்தோடு கூட்டமாக வண்டியில் ஏறி உட்கார்ந்தவன் சிறிது நேரத்தால் நித்திரையாகிவிட்டான். புகை வண்டியோ புயல் வேகத்தில் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

இ
டி
ந்
த

மா
ளி
கை

— தவாலியூர் நா. செல்லத்துரை பி. ஏ. —

2. சுப்பேர்ப் அக்ரிங் (திறமையான நடப்பு)

நாவலப்பிட்டியா சென்று ஆசிரியராகக் கடமையாற்ற வேண்டிய பாடசாலையைக் கண்டுபிடித்த பரமதேவன் முதலில் அக்கல்லூரி அதிபருக்குத் தன்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தான். அதிபர் அவனை வரவேற்று அக்கல்லூரி ஆசிரியர், மாணவர் குழாத்துக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார். பரமதேவன் தனது கடமையைத் திறம்படவே செய்தான். நாட்கள் கடந்தன. கல்லூரித் தமிழ் விழா நடைபெறும்—காலம் நெருங்கியது தமிழ் விழா நாடகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்ட பரமதேவன் அந் நாடகத்தில் கதாநாயகனாக நடிக்கவும் முன்வந்தான். “காட்டிக் கொடுத்தவன்” நாடகம் வெகு திறமாகவே உருவாக்கிக்கொண்டிருந்தது. அன்றைக்குத் தமிழ் விழா. தமிழ் நாட்டு அறிஞருள் ஒருவரான மா. அரங்கண்ணணார் அவர்களே விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கினார்கள். இறுதியில் நாடகம் நடிக்கப்பட்டது. “காட்டிக் கொடுத்தவன்”னில் முதலாம் காட்சியை நடித்து முடித்த பரமதேவன் (இரண்டாம் காட்சியில் அவனில்லை) தண்ணீர் குடிப்பதற்காக வெளியே சென்றான். அதே நேரத்தில் மன்றத்திலிருந்தும் இளம் மங்கையர்கள் இருவர் வெளியில் வந்தனர். பரமதேவனையும் தற்செயலாகச் சந்திக்க நேர்ந்துவிட்டது. “சுப்பேர்ப் அக்ரிங்,” (திறமையான நடப்பு) என்றெல்லாம் பரமதேவனைப் புகழ்ந்து சென்றான் ஒருத்தி. யார் தன்னைப் புகழ்ந்தார்கள், எங்கு அவர்கள் வாழுகின்றார்கள் என்ற விபரங்களைப் பரமதேவன் அவர்களிடம் கேட்கவும் இல்லை; அப்படிக்கேட்க அவன் விரும்பவுமில்லை. ‘தாங்ஸ்’ (நன்றி) என்று சுருக்கமாகக் கூறிவிட்டுச் சென்றான் அவன். நாடகம் முடிவடைந்தது. எல்லோரும் பரமதேவனைப் புகழ்ந்து சென்றார்கள். காலம் கரைந்தது. மலை நேரங்களில் மலைநாட்டையும் தேயிலை ரப்பர்த் தோட்டங்களையும் அவைகளின் எழிலான அமைப்பையும் கண்டுகளிப்பான் பரமதேவன். “கடுமையான வேலைசெய்து, காற்றிலே மூச்சைச் சிந்தி, தோட்டங்களிலே வியர்வை சிந்தி, உழைத்த தொகையை நாட்டிலே சிந்தி வாழும் இவர்களுடைய கள்ளத் தொணிகள்; தோட்டக்காட்டான் என்கிறோம். இவர்களுக்காக குடியுரிமையும் அரசரிமையும் இல்லையென்கிறோம்; நசுக்கிறோம்” என்றெல்லாம் எண்ணித் துக்கப்பட்டான்.

2. உடுக்கை இழந்தவன்.

“தம்பி பரமதேவா! இந்த வீட்டைக் காலி செய்து விட்டு நாம் வேறு ஊர் செல்லுகிறோம். எனவே நீரும் வேறு இடத்தைத் தேடிக்கொள்ளும் என்று கூறி விட்டார்களே நான் தங்கியிருந்த வீட்டுக்காரர் எங்கு நான் போக முடியும்? இது போன்று வசதி நிறைந்த விடுதியொன்றை எங்கு தான் தேட முடியும்? எனக்கென்றால் என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. ஐயோ கடவுளே, எனக்கொரு பாதையை நீ தான் காட்டவேண்டும் உன்னைத்தான் நம்பியிருக்கிறேன்” என்றெல்லாம் எண்ணி எண்ணித் துன்புற்றான் பரமதேவன். தன் நண்பனொருவனுக்குச் செய்தி கூறிக் கவலையுங் கொண்டான்.

பரமதேவனின் நண்பனும் செய்தி அறிந்தான். பலவாறு யோசித்தபின் ‘பரம்’ என்றான். பரமதேவனும் துக்கத் தொனியில் ‘எபி’ என்றான். ‘பரம்!’ எனக்கு நன்கு அறிமுகமான குடும்பம் ஒன்றுண்டு. இன்றைக்கே நான் அவர்களிடம் செல்கிறேன்: தங்குவதற்கு இடம் உண்டா என்பதை உடனடியாக விசாரித்து வருகிறேன்,” என்று கூறி விட்டுச் சென்றான் எபிநேசர்.

எபிநேசர் நாவலப்பிட்டிய வாசிடான். ஆதிகாலம் தொட்டே எபிநேசன் அப்பன், பாட்

டன், பூட்டன், கொப்பாட்டன் யாவரும் நாவலப்பிட்டியாவில் வாழ்ந்தவர்கள். எபிநேசரும் அங்கே பிறந்து, அங்கே வளர்ந்து, கல்வி கற்று, அவ்வூர் பாடசாலை யிற்தான் படிப்பிக்கிறான். அவனுக்குச் சுமார் இருபத்து நான்கு வயதிருக்கும். மணம் முடியாத கட்டிளங்காளை.

எபிநேசரும் பரமதேவனும் ஒரே பாடசாலையில் படிப்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் என்ற முறையில் நெருங்கிப் பழகிய நண்பர்களாகி விட்டனர். விரிந்து விரிந்து பரந்து வளர்ந்த அவர் கூளின் தோழமை காட்டுத் தீப்போல் ஒளிவிட்டது.

தன் நண்பன் பரமதேவனுக்கு ஏற்பட்ட இடுக்கண்களைவதற்கு முற்பட்ட எபிநேசர்.

“உடுக்கை இழந்தவன் கைபோலவாங்கே -இடுக்கண்களைவதாம் நட்பு,”

என்ற பைந்தமிழ் வள்ளுவப் பெருந்தகையின் அமுத மொழிக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு என்றே சொல்லவேண்டும்.

தான் உடுத்திருந்த ஆடையானது அவிழ்கின்ற அதே நேரத்தில், தன்கையானது அவ்வுடையை இடுப்பிலிருந்தும் கீழே விழ விடாது பிடித்து எவ்வாறு மனித

மானத்தைக் காப்பாற்றுமோ அவ்வாறே தன் நண்பன் ஒருவனுக்கு ஏதாவது ஆபத்து நேர்ந்தால், அதை அறுத்தெறிய முனைபவனும், அதில் வெற்றி காண்பவனுந்தான் உண்மையான நண்பன் என்று அந்தக் குறள் படித்தோர் கருத்தொன்றை வடித்திருக்கிறார்கள்.

ஆமாம், இங்கே உடுக்கை இழந்தவன் பரமதேவன். இடுக்கை களைய முனைபவன் எபிநேசர். இப்படிப்பட்ட எபிநேசர், வள்ளுவன் வழியிலே பிறந்த உண்மை நண்பன் என்றால் கூட அந்த வார்த்தைகளில் புழுகோ பூச்சோ இல்லை.

பரமதேவனோடு எபிநேசர் கொண்ட நட்பு பொருளுக்காகவோ புகழுக்காகவோ அல்ல. உண்மை உறவுக்காக. இருவரும் உள்ளத்தால் நட்புக்கொண்டார்களே தவிர முகம் நாடியல்ல என்பதும் வெள்ளிடை மலை போன்றது. எனவே தான், பரமதேவனுக்குத் திடீரென ஏற்பட்டிருக்கும் அல்லலை உடனடியாகக்

களைந்தெறிய முன்வந்தான் இந்த எபிநேசர்.

எபிநேசர் புகழுக்கும் பெருமைக்கும் உரிய நண்பன். அவன் இல்லாதிருந்தால், பரமதேவன் தங்குவதற்கு விடுதி தேடி அலைந்து நாயாகி இருப்பான். எபிநேசர் தனது முயற்சியின் காரணத்தால் பரமதேவனுக்கு நல்ல தோர் விடுதியைத் தேடிக்கொடுத்துவிட்டான். வீடு பெரிய வீடாயிருந்தால் பரமதேவன் தங்குவதற்குத் தனது வீட்டிலேயே இடம் கொடுத்திருப்பான் எபிநேசர். ஆனால் எபிநேசரின் வீடோ மிக மிகச் சிறியது. இருந்தாலும் பரமதேவன் தங்குவதற்கு நல்ல வசதியுள்ள வேறு வீடொன்றில் இடம் தேடிக்கொடுத்த எபிநேசரை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. புதிய விடுதியில் நாட்களை போக்கி வந்த பரமதேவன் அன்றைக்கொரு நாள் திகைப்படைந்தான். அதுவும் பெருந்திகைப்பாகவே மாறி விட்டது. திகைப்புக்குக் காரணம்?

4. சிம்மக்குரலோன் சிவாஜிதான் :

மக்கள் குரலோன் எம். ஜி. தான்.

புதிய விடுதியில் ஓரளவு நிம்மதியாகக் காலங் கழித்து வந்த பரமதேவன், அன்றைக்குத் திகைக்க வேண்டிய நிலை

ஏற்பட்டுவிட்டது. பெருந்திகைப்படைந்தான்; வியப்பும் அவனைச் சுற்றி வேலியடைத்தது.

நாம் எதிர்பாராத பொருளொன்று திடீரென அவ்விடத்தில் காணப்பட்டால், ஆச்சரியம் வரத்தானே செய்யும். உலகிலே நாம் காணும் சர்வ சாதாரணமான உண்மை இது. இதுவே பரமதேவன் வாழ்விலும் ஏற்பட்டது. எந்தப் பொருளை அந்த இடத்தில் அவன் எதிர்பார்க்க வில்லையோ, அந்தப் பொருள் அவ்விடத்தில் காணப்பட்டது.

நடந்தேறிய கல்லூரித் தமிழ் விழாவில் ‘காட்டிக் கொடுத்தவன்’ நாடகத்தை நடித்து விட்டுத் தண்ணீர் குடிப்பதற்காக வெளியே சென்றபோது, தனது நடிப்பையும் நாடகத்தையும் வாயாரப் புகழ்ந்து ‘திருமையான நடிப்பு’ என்றெல்லாம் பாராட்டியவன் அந்த வீட்டுப் பெண்தான் என்பதை அவள் மூலமாக அறிந்த பரமதேவனுக்கு, வியப்பும் திகைப்பும் வராமலிருக்குமா என்ன? இதுதான் அவனின் திகைப்புக்குக் காரணமாயிருந்தது.

நீலவேணியை ஓரளவு புரிந்துகொண்டான் பரமதேவன். அவள் தன்னைப் பாராட்டுகிறாள் என்பதையும் தெரிந்து கொண்டான். நீலவேணி அவனைப் பாராட்டியது அன்றாமட்டுமல்ல; பரமதேவன் தங்குவதற்குத் தன் அகத்தில் இடம் கொடுத்த பின்னும் அவனை நாளாந்தம் போற்

றுவாள்; அவனின் நடிப்பை மெச்சுவாள். “நடிகர் சிவாஜியைப் போன்று பேசுவதற்கு எப்படித்தான் கற்றுக்கொண்டிருக்கலாம்”, என்றெல்லாம் வியந்து வியந்து கேட்பாள். அதன் பின்பு இருவருக்கும் உரையாடல் தொடங்கிவிடும்.

‘பரம்,’ உங்களுக்குப் பிடித்த நடிகன் யார்?’

‘என்ன நீலா இந்தக் கேள்வி? சொல்லாமலே நீ அறிந்திருப்பாயே.’

‘சொல்லுங்கள் பரம்.... எனக் கெப்படித் தெரியும் உங்கள் விருப்பம்.’

‘நடிப்பைப் பொறுத்த அளவில் எனக்குப் பிடித்த நடிகன், நடிப்புக் குன்றிலே கொடி நாட்டிப் புகழ் ஈட்டியிருக்கும் சிம்மக்குரலோன் சிவாஜி கணேசன் தான்.’

‘நடிப்பைப் பொறுத்த அளவில் என்று சொன்னீர்களே பரம், அப்படியானால் உங்களுக்குப் பிடித்த நடிகன் இன்னுமொருவர் இருக்கிறாரோ?’

‘உண்டு. சொல்லுகிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் நான் விரும்பும் நடிகன் மக்கள் குரலோன் எம். ஜி. ஆர். தான்.’

‘அப்படியா? ஆமாம், நடிகைகளுள், தாங்கள் யாரை விரும்புகிறீர்கள் பரம்?’

“நடிகைகளிலா அல்லது அவர்களின் நடிப்பிலா விருப்பம் என்று கேட்கிறாய் நீலா?”

‘நடிப்பைத் தான் கேட்கிறேன். அவர்களின் அழகைப் பற்றியல்ல.’

‘அன்றைய நடிகைகளுள் அஞ்சலிதேவி, பானுமதி, கண்ணம்பா போன்றோரின் நடிப்பிலே துடிப்பிருந்ததைக் கண்டேன்; அவர்களின் நடிப்பையும் நன்கு மெச்சினேன். இன்றைய நடிகைகளுள் பத்மினியின் பண்பட்ட நடிப்பு என்னைக் கவர்ந்திருக்கிறது என்பேன். மற்றத் தமிழ் நடிகைகள் இப்போது பிஞ்சுப் பருவத்தில் இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி நீ என்ன நினைக்கிறாய் நீலா?’

‘நடிப்புக் கலையில் தேர்ச்சி பெற்று வரும் தாங்கள் இப்படிச் கூறும்போது, அதை மறுக்க என்னால் முடியுமா பரம்?’

இப்படியாக, பரமதேவனும் நீலவேணியும் மாலைவேளைகளில் காலத்தைப் போக்கிவந்தார்கள். மாலை ஐந்து மணி தொடக்கம் ஆறு ஏழு மணிவரைக்கும் பொழுது போவதே அவர்களுக்குத் தெரியாது. அந்த அளவுக்கு அவர்களின் உரையாடல் கரையாத இன்பத்தை ஊட்டும். சமூகம், அரசியல், கல்வி விஞ்ஞானம் ஆகிய துறைகள் இவர்களின் உரையாடலில் இடம் பெறுவது வழக்கம்.

இவ்வாறு காலத்தைக் கழித்துவந்த பரமதேவனுக்கும் நீலவேணிக்கும் ஒருவரோடு ஒருவர் பேச முடியாத சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுவதும் உண்டு. அந்த நாட்களில் நீலவேணிக்கு அளவுமீறிய ஆத்திரம் வரத்தான் செய்தான். இருந்தும் என்ன செய்வது? அந்தச் சூழ்நிலைகளை எதிர்த்துப் போரிடும் வல்லமை அவளுக்கு இருக்கவில்லை. காரணம்? தனது பெற்றோருக்கும், உற்றார் உறவினர்க்கும், ஊராருக்கும் கட்டுப்பட்டவளாகவே வாழுகிறாள். அத்தோடு அவள் ஒரு கன்னிப்பெண்ணும் கூட.

தான் ஈன்ற சிறு சிசுக்களைத் தனது வாயினாற் தூக்கிச் செல்லும் தாய் நாய் தான் நினைத்த இடத்தில் அக் குட்டிகளைச் சேர்க்குமே தவிர, அக்குட்டிகள் தாம் நினைத்த இடத்திற்குச் செல்ல மாட்டா. ஏனென்றால், பால் குடிக்கும் அந்தப் பிள்ளைப்பருவக் குட்டிகள், தாய் நாயின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கியே வளர்கின்றன. தாம் நினைக்கும் இடமெல்லாம் செல்லும் வரை—தாயின் சொற்களைத் தட்டியீறித் தம் விருப்பப்படி போகும் வயது வரும் வரை குட்டிகளைத் தனது சொந்த எண்ணப்படியே தாய் நாய் நடத்தும்: குட்டிகளும் கீழ்ப்படியத்தான் வேண்டும்.

இந்த நிலையிற்றான் நீலவேணியும் காணப்பட்டாள். தாய் தந்தையருக்குக் கீழ்ப்படிந்து அடங்கி, நடக்கவேண்டிய கன்னிப்பெண்ணாகவே காட்சியளித்தாள். பரமதேவனோடு பேச முடியாத சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படும்போது, அதை நினைத்து வேதனைப்பட்டாளே தவிர, வேறு எதுவும் செய்ய முடியாதவளானாள்.

காலம் கரைந்தது. பரமதேவனோடு பேசியும் பெசாமலும் காலங் கழித்து வந்த நீலவேணி அன்றொரு நாள் கதறிக் கதறி அழுது விட்டாள். கண்ணீர் ஆறாக ஓடியது. உடல் முழுவதும் சோர்ந்து, உணர்ச்சியற்ற வளாகவே காணப்பட்டாள்,

(தொடரும்)

★ மிலேச்சத்தனமான கல்விக் கொள்கையைக் கைவிடுக.

இலங்கையர்களுக்கே விசேச சலுகை என்ற பெயரில் அநீதியான முறையில் நாடற்றவர்கள் என்றழைக்கப்படுவோரின் குழந்தைகளை அரசாங்கப் பாடசாலைகளில் அனுமதிக்க மறுப்பதையும் தோட்டப் பாடசாலைகளை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்காமல் கல்வித்துறையில் தந்திரமாகவும் மறைமுகமாகவும் காட்டப்படும் துவேசமனப்பான்மையை யும் மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கம் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது. தேசிய உற்பத்தியில் 60% விகிதம் உற்பத்தி செய்யும் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கு இந்நாட்டின் ஏனைய குழந்தைகளைப் போன்றே கல்வி வசதி மறுக்கப்படுவது அநீதியிலும் அநீதி.

எனவே தோட்டப் பகுதி மக்களின் மீது கொண்டுள்ள மிலேச்சத்தனமான கல்விக் கொள்கையை உடனடியாக வாபாஸ் வாங்குவதோடு துளக்கமான நாகரீக கொள்கைகளைக் கைகொள்ள நாட்டின் அரசியல் நிர்வாகிகளைக் கேட்டுக்கொண்டு நீதியை வலியுறுத்துகிறோமே யொழிய விளக்கங்களையும் சாக்குப்போக்குகளையும் எதிர் பார்க்கவில்லை.

● மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர்

சங்க இரண்டாவது மகா நாட்டுத் தீர்மானம்.

“நம் நண்பர் தொழிலாளர்”

— கல்கெதரை எம். ஏ. ஹக் —

இந்நாட்டில் நிலமிருந்தும்,
நன்செய்ய ஆளில்லா,
அந்நியரின் துணைநாடி,
அன்போடு னுழைத்திட்டு
நன்நிலையைப் பெற்றவுடன்,
அந்நியரை மறப்பதுவோ?

வருத்தமெதுவும் பாராது,
வாழையடி வாழையாய்,
வருவதெல்லாம் தம்முடனே,
வகுத்திட்டு வாழ்ந்தோரை
வரியோரா யிருப்பதனால்
வன்மையாய்த் திட்டுவதோ?

பிறந்த நல் மண்ணினையே,
பிழைப்பதற்கு விட்டுவந்து,
பிறநாடு என்றில்லா,
பின்தங்கி நில்லாது,
மறுக்காது உழைத்திட்டோர்,
பிறநாட்டாராயினரோ?

தம்முடலின் னுழைப்பாலே,
தளராது முயன்றிட்டு,
தரையினையே தாயாக்கி,
தளிரினைத் தரச்செய்தோரை,
தம்நாடு தள்ளிடுவென,
தயங்காது சொல்லலாமோ?

தம்தொழிலை தெய்வமென,
திறமையினைக் கண்டிட்டு,
தாமும் தம் பாடுமென,
தனியாக உழைத்தோரை,
தம் நாடு இதெனச் சொல்லிட்டு,
தாய் நாட்டை நாடென்பர்.

உண்மையி னுழைப்பாலே,
ஊதியமே பெறுவோரை,
உணவினைப் பெறும் வழியை
ஊருக்குச் செய்வோரை,
உன்னாரை நீ நாடென
உளம் வேக சொல்வதுவோ?

நாட்டினது செல்வத்தை,
நாடோரும் உயர்த்திடவே,
நல்மனதாய்க் கூடிட்டு,
நாள்தோரும் உழைத்திட்ட,
நன்மக்கள் ஈழத்தினில்,
நாடற்றோ ராயினரோ?

காடுந்தான் காசுதர,
காலமெலாம் பாடுபட்டு,
கஞ்சிக்கு வழிதேடி,த்
கடனில்லா உழைதிட்டு,
கஷ்டம்பல பட்டோரை,
கலைத்திடவும் மனமுண்டோ?

பரம்பரையாய் இம்மண்ணில்,
பணிபுரிந்து வந்தோரை,
பண்பில்லா அன்பில்லா,
மனங்களினைக் கொண்டிட்டோர்,
மலைகளிலே பணம்நாட்ட
மக்களையும் மறப்பாரோ?

தாமும் தம் பாடுமென,
தனித்தேதான் இருந்திட்டு,
தம்தொழிலை பெரிதாக்கி,
தமிழ்மக்கள் வாழ்க்கையில்,
தம் நிலையினை உயர்த்திடவேசிலர்,
தளராது கத்துவதென்?

ஏன் வந்தான்?

என்று வந்தான்?

என்றெல்லாம் எண்ணுது,

ஏழைத் தொழிலாளியினை,

ஏசுவதும் பேசுவதும்,

எம்முறையிலும் சரியாமோ?

இரங்கும் நல் மனமில்லா,

இலங்கையர் உயர்ந்திருக்க,

இத்தனையும் செய்திட்டு,

இன்சொல்லே கேளாது,

இழிவான மொழியாலே,

இகழ்ந்திடுதல் முறையாமோ?

★ அரசியல் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்குக.”

சிறுபான்மையோர் பிரச்சனைகள் தீரவும் தேசிய ஒருமைப்பாடு உயரவும் எல்லா மக்களினதும் அடிப்படை உரிமைகளை பாதுகாக்கும் முகமாக நமது அரசியல் சட்டத்தை மாற்றி அமைங்குமாறு அரசாங்கத்தையும் தேசியத் தலைவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

● மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்க
இரண்டாவது மாநாட்டுத் தீர்மானம்.

★ நாடற்றோர் எனப்படுவோர் பிரச் சனைகள் தீர முன்னேற்ற நட வடிக்கை மேற்கொள்க.

நாடற்றவர்களென்று அழைக்கப்படுவோர் பிரச்சனை இன்னும் தீர்க்கப்படாமலிருப்பதால் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி தடைப்பட்டு சமுதாய நலன்கள் பாதிக்கப்படுவதோடு வகுப்புவாத எண்ணங்களும் செயல்களுக்கும் தூண்டுதலாக விருப்பதால் இப்பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு முன்னேற்றமான நடவடிக்கைகள் எடுக்குமாறு அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்வதோடும் தேசிய நன்மையை கருத்தில் கொண்டு மனித நீதிகளின் அடிப்படையில் இப்பிரச்சனையை தீர்ப்பதற்கு நமது சங்கம் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைப்பதற்கு தயாராகவிருக்கிறது.

● மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்க இரண்
டாவது மாநாட்டுத் தீர்மானம்.

வசந்தா ஒரு பெண்ணா?

* தமிழ்ப்பித்தன் *

மலை ஏறி சம்பாதித்து மானங்காத்து வாழும் மலையகத்து மக்கள் பெருக்கமுள்ள அட்டன் நகரிலுள்ள ‘அண்ணா காலேஜில் ஏனோ அன்று பெருத்த கூட்டம்!

ஆம்! அன்று தான் எஸ். எஸ். எஸ். தேர்வின் முடிவு வெளியிடப்பட்டது.

நூற்றுக் கணக்கான மாணவ மாணவிகள் தங்கள் தங்கள் பெயரை அழைத்து முடிவை கூறும் வரை கருத்தோடு காத்திருந்தனர்.

அவ்வேளை—

அக் கூட்டத்தினுள் நெருங்கி அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வசந்தாவின் பெயர் தான் முதல் முதலில் அழைக்கப்பட்டது. உடனே வசந்தா கூட்டத்தை விலக்கிக் கொண்டு, சிற்றிடை நெளிய சிறு புன்னகை ஒன்றை முகத்தில் ஓடவிட்டப்படி தலைமை ஆசிரியரை நோக்கி மெல்ல நடந்தாள். தலைமை ஆசிரியர் அருமை நாயகம் வசந்தாவை கனிந்த பார்வையுடன் பார்த்து பெருமையோடு தலைவழியாகத் தடவி ‘அம்மா வசந்தா! நீ எஸ். எஸ். எஸ். மாஸ் பண்ணி விட்டாய், நீ தான் எங்கள்

கல்லூரியில் முதல் மாணவியும், முதல் தரமாக சித்தி பெற்று வருபவளும், நீ மேலும் உயரப் படித்து எம்மலை நாட்டில் மருவிக்கிடக்கும் மடமை இருளை போக்கி நாட்டில் புகழ் தேட இறைவன் அருள் புரிய வேண்டும்’ என்று முடிவைக் கூறி புகழ்ந்து அனுப்பினார். பின் அப்படியே ஒவ்வொருவரையும் முறையாக அழைத்து தேர்வு முடிவுகளைக் கூறினார்.

வசந்தா தேர்வில் சித்தி பெறாது மனங்கலங்கி வாடும் பலரையும் கண்டு ஒவ்வொருவரின் மனநிலைக்கேற்ப ஏதோ கூறி விடைபெற்று வீட்டை நோக்கி நடந்தாள்.

வீட்டில் அவள் அன்புத்தாய் அவளை அன்புடன் அணைத்து உச்சி முகர்ந்து சித்திபெற்றதை அறிந்து அகமகிழ்ந்து ஆசையோடு செய்து வைத்திருந்த பல காரங்களை கொடுத்தாள்.

வசந்தா அன்னை ஆசையுடன் தந்த பலகாரங்களை மெல்ல எடுத்து சாப்பிட்டாள். பின் ‘நீ இன்னும் படிக்க ஆசைப்படுகிறாயா, இல்லை வேலைப்பார்க்க விரும்புகிறாயா’ என்று அங்கு நிலவிய அமைதியைக் குலைத்

‘மலைமுரசு’

தான் அவள் அன்னை அண்ணா பூர்ணம்.’

நான் இன்னும் படித்து பட்டம்பெற ஆசைப் படுகிறேன். மலையகத்தின் பெருமையை மற்றவர் அறியச் செய்யவேண்டும். எல்லோரும் எப்போதும் மலை ஏறி சம்பாதிக்கும் பழக்கம் மாற என்னைப் போன்றவர்கள் தொடர்ந்து படித்து பட்டம் பெற்று, பலரும் போற்றும் வகையில் வாழவேண்டும். மலையகத்தில் அறியாமை இருளை போக்க என்னைப் போல ஒவ்வொருவரும் மலை நாட்டில் கருத்த கொண்டு படித்தால்தான் மலைநாட்டிற்கு பெருமை அம்மா’ என்று அன்னையின் கேள்விக்கு பதிலுரைத்தாள் வசந்தா.

அவள் அன்னையும் வசந்தாவின் ஆசைக்கு அணையாக நிற் காது மேல்படிப்புக்கு வழி தேடினாள்.

வசந்தாவின் குடும்பமோ சிறியது. அவள் தந்தை அட்டனை அடுத்து பவளமலை தோட்டத்தில் ஓர் குமாஸ்தா. அவருக்கு வசந்தாதான் மூத்த பிள்ளை. அவளை அடுத்து ஏழு பிள்ளைகள். இந்நிலையில் ‘எதற்கு மேல்படிப்பு ஏதோ ஒரு உபாத்தியாயினியாக கடமையாற்றி எனது கஷ்டத்திலும் பங்கெடுப்பதை விட்டு மேலும் மேல்படிப்புக்கு என்னால் எங்ஙனம் செலவு செய்யமுடியும்.

உனக்கு இளைய பிள்ளைகளையும் உன்னளவிற்காவது படிக்கவைக்க வேண்டாமா?’ என்று வசந்தாவின் படிப்புக்கு இடைமறித்தார் அவள் தந்தை தேவராஜா.

வசந்தா வுக்கோ இன்று கொஞ்சி விளையாடும் பருவமெய்த மங்கையர் கூட்டம் படியாததால் மலை ஏறி கூடை சுமந்து ‘கூன்’ வளைய பாதிக்கூலிக்கு வேலை செய்து பாடும் வயிற்றுக்கு வழி தேடுவது என்றும் இருக்காது இடையில் திருத்த எல்லோரும் கல்வி கற்ற பின்பே வாழ வேண்டும் என்ற லட்சியம் கொண்டவளானதால் பெண்ணாக பிறந்தாலும் படித்து பட்டம் பெற்ற பின்பே வாழ வேண்டும் என்று உறுதியோடு

பேச்சு.

பேசுகிறவன் விதைக்கிறான்; கேட்கிறவன் அறுவடை செய்கிறான்.

—பழமொழி.

* *

பேசும் பொருள் எவ்வளவு முக்கியமோ, அவ்வளவு முக்கியம் பேசும்விதம். —செஸ்டர்யில்லு.

* *

உள்ளத்தில் உண்மை ஒளியுண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளியுண்டாம். —பாரதி.

* *

நாம் சொற்களால் மக்களை ஆள்கிறோம்.

—டிஷ்ரயலி.

பெற்றவர்களிடம் மண்டியிட்டு படிப்புக்கு வழிசெய்யும்படி மண்ணுடினான். வேதனைப் பட்டாள் அவர்கள் பதில் கேட்டு! இனத்தவர்களிடம் கூறினான். பழகியவர்களிடம் கூறினான் பலன் ஒன்றும் கிடைக்கவில்லை.

இந்த நிலையில்—

வசந்தாவின் தந்தை தேவராஜரை நன்கு பழகிய பழைய நண்பரான ஆழ்வார் பிள்ளையின் நினைவு வந்தது அவருக்கு! அன்னையிடம் அவரின் உதவிகேட்டு படிக்கப் போவதாக கேட்டாள்.

ஆழ்வார் பிள்ளை இரண்டு மூன்று தோட்டங்களுக்கு சொந்தக்காரர். அதோடு பெண்ணைச் பிடித்தவருங்கூட! ஆக நூடக பழக்கத்திலேயே வளர்ந்தவர். அன்மையில் கூட ஒரு இளமங்கையை மணமுடித்தவர். என்பது வசந்தாவுக்கும் தெரியும். இளமையுடன் திகழும் இன்பவல்லி பூரணியைத் தவிர வேறு அவர் வீட்டில் ஒளி ஏற்ற பெண் இல்லை. ஆழ்வார் பிள்ளையின் வாரிசு என்பதற்கு ஒரு பிள்ளை கூட இல்லை. அவருக்கு வயது சுமார் என்பது இருக்கும் பூரணி அவரின் பேத்தி மாதிரி. என்னசெய்வாள் பணத்திற்காசைப்பட்டு அடிமையாகி பெற்றவர்கள் பூரணியை ஆழ்வாருக்கு பலிகொடுத்துவிட்டார்கள். பூரணி மறுத்தும் மனமிரங்

காது மாலை குட்டினார் ஆழ்வார். இவைகளை நன்கு அறிந்த அண்ணபூரணத்திற்கு ஆழ்வார் என்றாலே பிடிக்காது. அன்னை மறுத்தாள். மனமுடைந்தாள் வசந்தா. பட்டம் பெருமல் வாழ்வதைவிட மாழ்வதே மேல் என்ற முடிவுக்கு வந்தாள்.

இரவு ஒரு மணி—

தன் படுக்கையை விட்டு மெல்ல எழுந்தாள். தந்தையின் அறையினுட் சென்று 'படித்த பின்பே வாழ்வேன்' என்று ஒரு கடிதம் எழுதி வைத்து விட்டு பெற்றவர்களின் பாதங்களைத் தொட்டு அன்பு முத்தமிட்டு அந்த காரிருளில் 'வீட்டைக் கடந்து தேயிலைச் செடிகளினுடே' சென்றாள். சிறிது தூரம் சென்றதும் அடர்ந்த சோலை யொன்று தென்பட்டது. ஆம்! அது அப்பகுதிக்கொரு சிறு காடு. அக்காட்டினுள் தான் பரிதாபத்திற்குரியவர்களை ஆட்கொள்ளும் பாழுங் கிணறு ஒன்று இருக்கிறது.

வசந்தா தாவணியை இடுப்பைச் சுற்றி வளைத்து கட்டிக் கொண்டு கண்ணை மூடி குதிக்கத் தயாரானாள். உடனே பக்கத்தில் வந்த ஒரு உருவம் வசந்தாவின் கையைப் பிடித்து தடுத்து 'தற்கொலை பாவம். இது கோழைகள் செய்வது'

என்றது. உடனே வசந்தா பயந்து நடு நிசியில் தன்னைக் காப்பாற்றக் கூடியவர்கள் எனக் காக யார் இருக்கிறார்கள்? ஒரு வேளை பேயா... பிசாசோ என்று எண்ணியதுதான் உடம் பெல்லாம் நடுக்கமுற்றது முகமெல்லாம் வியர்வைத் துளிகள் முத்தாக கொட்டியது. சிறிது நேரத்தில் எல்லாம் மயக்கமுற்று அவ்வாலிப உருவத்தின் கரங்களில் சாய்ந்தான்.

அவ்வாலிப உருவம் வசந்தாவை தூக்கிக்கொண்டு அதன் வீட்டை அடைந்தது. வீட்டில் படுக்கையில் வசந்தாவை இருத்தி முகத்தில் கொஞ்சம் குளிர்ந்த தண்ணீர் தெளித்து காற்று வீசினான். சில நிமிடங்களில் வசந்தா கண்விழித்து பார்த்தாள்.

கண்ணுக்கெதிரில் பரிவோடு நின்ற அவ் உருவம் தென்பட்டது. 'சுந்தரமா' என்றாள் வசந்தா! அவள் கண்கள் அகல விரிந்தன. ஆச்சரியத்துடன் எழுந்தாள் படுக்கையை விட்டு. 'ஆம் நான் தான் வசந்தா' ஏன் என்றான் சுந்தரம்.

ஏற்கனவே வசந்தாவின் கடைப்பார்வைக்குப் பலியாகி காதலால் கட்டுண்ட காளை சுந்தரம்: வசந்தா தான் பட்டம் பெற்ற பின்பே திருமணம். காதல் எல்லாம் என்று வெகுநாளாக சுந்தரத்திடம் விட்

டெறிந்து பேசி நடந்து கொண்டதால் சுந்தரம் கடமையில் மூழ்கிப் போனான். வசந்தா படிப்பில் மூழ்கிப் போனான். அதிலிருந்து இருவருக்கிடையே இருந்த காதல் உள்ளத்தின் அடித்தளத்தில் பதிந்துவிட்டதே தவிர ஒருவருக்கொருவர் சந்திப்பதில்லை. சுந்தரம் தன் கடமை முடிந்ததும் வேட்டைக்குப் போவது வழக்கம். அன்று கூட அவன் வேட்டைக்குப் போனதால்தான்; வசந்தா உயிர் பிழைத்தாள்.

வெகு நாட்களுக்குப் பின் சந்தித்த காதலர்கள் என்னென்னமோ வெல்லாம் பேசிக்கொண்டனர்.

இறுதியாக இருவருக்கிடையே ஏதோ சர்ச்சை வேறு கிளம்பி மறைந்தது வசந்தா சுந்தரத்திடமும் தன் படிப்புக்கு வழிகேட்டாள். அதற்கு அவன் 'நான் அடுத்த மாதம் ஆழ்வார் பிள்ளையிடம் 'மானேஜர்' உத்தியோகத்திற்காக பேரகப்போகிறேன். எனது அப்பா எல்லாவற்றையும் பேசி முடித்து விட்டார். சம்பளங் கூட இப்போது கிடைப்பதைவிட அதிகம் ரூ. 300 வருகிற முதலாந் திகதி நான் வேலையை ஒப்புக் கொள்வேன் அப்போது உன்னை அங்கு அழைத்துச் செல்கிறேன் நீ அங்கு படிக்கலாம் என்றான்.

வசந்தா படிப்புக்கு எவ்வகையிலாவது வழி பிறந்தால் அது வேபோதுமென்று ‘சரி’ என்றாள்.

இடையில் சுந்தரம் ‘ஆனால்’ என்று இழுத்தான்.

வசந்தாவுக்கு ‘ஆனால் . . .’ என்றதும் முகமே வெளுத்து விட்டது.

‘என்ன ஆனால் . . .’ என்று பதிலுக்கு இழுத்தான்.

‘ஒன்றுமில்லை ஆழ்வார் வீட்டில் ஒரு அறையைத் தான் எனக்கு தங்குவதற்கு கொடுப்பார்கள். அவ்வரையில் நாங்கள் இருவரும் இருந்தால் எனது அப்பாவுக்கு ஆழ்வார் சொல்லி தெரிந்துவிடும். பின் வேலைக்கே ஆபத்து வந்து விடுமே!’ என்றாள்.

‘அப்போ என்ன செய்வது, என்றாள் ஆவலுடன்.

‘ஒன்று செய், நீ ஆண் வேடம் போட்டு எனது நண்பன் என்ற முறையில் அடுத்த அறையில் இருந்துகொண்டு, காலே ஜூக்குப் போய்ப்படி. நான் எனது நண்பன் என்று இருக்க வசதி தரும்படி ஆழ்வாரைக் கேட்டு சம்மதம் வாங்கி வீடுகிறேன். கவலைப்படாதே!’ என்று வழி சொல்லி அவளுக்கு ஆறுதல் கூறினாள்.

காலவெள்ளத்தில் மாதங்கள் பல ஓடின.

சுந்தரம் ஆழ்வாரிடம் வேலைக்கமர்ந்து கடமையிலேயே கண்ணாக இருந்தான்.

வசந்தா படித்து பட்டம் பெற வேண்டுமென்ற லட்சியத்துடன் படிப்பிலேயே தன் முழுவனத்தையும் செலுத்தினாள். காலேஜுக்குப் போகும் போது இடையில் ஒரு தோழி வீட்டில் உடைகளை மாற்ற பழக்கங்கொண்டிருந்தாள். ஆனால் அவளின் இளமையை—பெண்மையை ஆண் வேடத்திலும் பிறர் கவராது இருக்க மாற்றம் கண்டு பிடிக்கவில்லை.

வசந்தா ஆண் உடையிலும், கண்டவர் மனதைக் கவரும் காந்த சக்தி படைத்தவளாகவே இருந்தாள். ஆழ்வார்பிள்ளையின் மனைவி பூரணி வசந்தாவின் ஆண் உடையில் மயங்கி தன்னையே அவளுக்கு அர்ப்பணம் செய்தாள். அவளுக்கு எந்த எந்த முறையில் உதவிகள் செய்ய முடியுமோ எல்லா வகையிலும் உதவி செய்து வந்தாள். பாவம்! இளமை உள்ளங்கொண்ட அவள் வசந்தா ஒரு ஆண் பிள்ளை என்றே நம்பி மனதைப் பறிகொடுத்தாள். அவளிடம் அளவு கடந்த அன்பு வைத்ததால் காதல் கொண்டாள்.

ஒரு நாள்—

வசந்தா ஏதோ பரீட்சைக்காக ஆயத்தம் செய்துகொண்டிருந்து இரவு பத்து மணிக்கு மேலாகிவிட்டது நித்திரைக்குச் செல்ல! படுக்கையில் படுத்தும் படித்த அலுப்பால் அயர்ந்து நித்திரையானாள். வழக்கம்போல் கதவுக்கு தாழிட அன்று அவள் மறந்தே போனாள். கதவு திறந்தே இருந்தது.

இரவு சுமார் பதினொரு மணியிருக்கும் அப்போது . . . பூரணி மெதுவாக தன் படுக்கையை விட்டு எழுந்து வசந்தாவின் அறைக்குள் வந்தாள். அவள் கால்கள் தரையில் ஊன்ற முடியாமல் நடுக்கமுற்றன. உள்ளத்தில் ஏதோ ஒரு வித உணர்ச்சி மேலிட்டது. கண்கள் சிவந்து காதல் போதையால் மாறி மாறி இமை கொண்டியது. தன்னை மீறிய காம உணர்ச்சியால் உந்தப்பட்ட அவள் வசந்தாவின் படுக்கையில் வந்து மெல்ல அமர்ந்தாள் தன் மலர்க்கரங்களால் வசந்தாவின் வலது கையை மெல்லத் தாங்கி துடிக்கும் தன் மார்போடு வைத்துத் தழுவிக்கொண்டாள். அவள் சிந்தையில் தான் அப்போது எத்துனைக் கோடி இன்பம்? . . . பற்பல எண்ணங்கள் அவளைச் சுற்றிச் சுற்றி வட்டமிட்டன. தனது இளமையை அனுப

விக்க ஒரு வாலிபனை மணமுடிக்காது மூச்சுபோகும் தருவாயில் முதிர்ந்த வயதுடையவனை மணமுடித்து தன் வாழ்க்கையையே பாழாக்கிய பெற்றோரை நொத்தாள் ஆசை அலைகளை அடக்க முடியாமல் தவித்தாள். அவளையறியாமலேயே கண்கள் இரண்டிலும் நீர் தேங்கி கன்னங்களுடே வழிந்து வசந்தாவின் கன்னத்தில் விழுந்தது. கண்ணீர் பட்டதும் திடுக்கிட்டு வசந்தா எழுந்தாள். அருகில் யாரோ இருப்பதைக் கண்டு அஞ்சினாள். ஒரு வேளை சுந்தரமாவது வந்து விட்டானோ என்று நடு நடுங்கினாள். கூச்சலிடலாமா வென்று வாயெடுத்தாள். பூரணி தன் கையால் வாயைப் பொத்தி ‘ஏன் பயப்படுகிறீர்கள் வேறு யாருமில்லை நான் தான்’ என்றாள் தேன் குழைந்த தமிழில்.

‘நீங்களா! . . . எங்கு வந்தீர்கள் அதுவும் இந்த நேரத்தில்’ என்று படபடப்போடு கேட்டாள் வசந்தா.

‘என் ஆறுத மன வேதனையைக் குறைக்க . . . என் இதயத்தில் ஆரூக பெருக்கெடுத்து ஓடும் சோக வெள்ளத்திற்கு அணை போட . . . நாளெல்லாம் செத்துக் கொண்டிருக்கும். எனக்கு (உங்களிடம்) ஆறுதல் பெற . . .

என்னையே மீறிய பாசத்தால்—கருத்தைக் கவர்ந்த காத

லால் தான் இந்த நேரத்தில் உங்களிடம் வந்தேன் நீங்கள் தான் எனக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டும் என்றாள் சோகமே உருவெடுத்த பூரணி!

ஒன்றுமே புரியாத வசந்தா 'காதலா... நான் உங்களுக்கு வாழ்வளிப்பதா? ... இதென்ன கேள்வி' என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டாள் வசந்தா! 'ஆம் நான் உங்களை மனமாறக் காதலிக்கிறேன். என்னை பலவந்தமாக பணத்தாசை கொண்டு என் பெற்றோர் இந்த என்பது வயது கிழவருக்கு மணமுடித்து வைத்தார்கள், அதனால் ஒவ்வொரு நிமிஷமும் நான் செத்துக்கொண்டேயிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு வினாடியும் வாழ்க்கையில் வெறுப்பு ஏற்பட்டுக் கொண்டு வாடுகிறது. நீங்கள் என்னை இன்னொருவருக்கு வாழ்க்கைப் பட்டவன் என்று உதறித்தள்ளலாம். ஆனால் நான் ஒன்றுமே அறியாத உத்தமி என்பதை நாளடைவில் அறிவீர்கள். நீங்கள் என்னை வெறுத்தால் இனி நான் வாழ்வதில் பயனில்லை என்றாள் துயரத்தின் எல்லைக் கோட்டையே தொட்ட பூரணி!

வசந்தாவிற்கு தான் ஆண் வேடம் பூண்டு எவ்வளவு பெரிய தொரு தப்பான காரியத்தை செய்து விட்டேன் என்று கவலையுடன் 'வாழ்வளிக்கிறேன்

பூரணி' என்று தேம்பி அழுத பூரணிக்கு தெம்பை யூட்டி, ஆறுகப் பெருக்கெடுத்தோடிய அவள் கண்ணீருக்கு அணைபோட்டாள்.

அடுத்த அறையில் இவை அனைத்தையும் காது கொடுத்து கேட்டுக்கொண்டிருந்த ஆழ்வார் பிள்ளைக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. வெறிபிடித்த வேங்கையைப் போல் தன் படுக்கையை விட்டு வசந்தாவின் அறைக்குள் புகுந்தார்.

அறையில் இருவரும் ஒரே படுக்கையில் அமர்ந்துக்கொண்டு சம்பாஷிப்பதைக் கண்டதும் எரியும் தீயில் எண்ணெய் ஊற்றி ஞாப்போல் பொங்கியது கோபம்.

போதும் நிறுத்து! பாவம் என்று இருக்க இடமளித்த எனக்கா துரோகம் நினைத்தாய் நன்றி கெட்ட நாயே போ வெளியே என்று வசந்தாவின் தலை மயிரைப் பிடித்து வெளியே தள்ளினார். வசந்தா வெளியே தள்ளப் பட்டதும் கீழே விழுந்ததில் நெற்றியில் சற்று காயமேற்பட்டது. அதோடு ஆழ்வார் பிள்ளையின் கைக்கே அவள் அணிந்திருந்த 'பொய் முடி' வந்து விட்டது. அவருக்கோ ஒன்றுமே புரியவில்லை. அப்படியே நடட்ட மரம் போல் திகைத்து நின்றார்.

பூரணிக்கும் அப்போதுதான் வசந்தா ஒரு பெண் என்பது தெரிந்தது. ஆச்சரியத்தால் அசந்தேபோய் விட்டாள் பூரணி! சில நிமிடங்களின் பின்—

சுந்தரமும் இந்த சப்தங்கேட்டு ஓடிவந்து நடந்ததை கேட்டான். பாம்பை மிதித்த வன் போல்!

சற்று நேரத்தில் விபரத்தை புரிந்து கொண்ட சுந்தரமே வசந்தா ஆண் உடையில் தோன்ற வேண்டிய காரணத்தை ஆழ்வார் பிள்ளைக்கு எடுத்துரைத்தான்.

அவருக்கு தான் செய்து வந்த தவறு அன்றுதான் புரிந்தது. இளம் பெண்களை தன்னைப் போன்ற வயதானவர்கள் மணம் புரிவது எவ்வளவு பெரிய பாவச் செயல் என்பது அவர் மூளைக்கு அப்போது தான் தெரிந்தது. கண்ணை மறைத்த காம வேகம் அகன்றது.

இடையில் நிலவிய அமைதி வெகு நேரம் நீடிக்கவில்லை. வசந்தா எழுந்து 'பூரணிகளள மில்லா உள்ளங் கொண்டவள். அவள் உத்தமி! அவளின் இந்தச் செயலுக்கு காரணமானவர் நீங்கள்தான். ஆகையால் கறை படிந்த உங்கள் பாவம் நீக்கப்பட வேண்டுமானால் பூரணிக்கு மறுமணம் செய்து வையுங்கள் என்றாள் ஆழ்வாரிடம்.

ஆழ்வார் பிள்ளையும்—எனது தவறை நான் உணர்ந்தேன் அடுத்த மாதமே பூரணிக்கு மறு

மணம் செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறேன் அவள் சுகமாக வாழ வேண்டுமென்பதே என் ஆசை என்றார்.

'அதுதான் பெண்கள் எவ்வளவு அழகாக இருந்தாலும், படிப்பு இல்லாவிட்டால் இந்த நிலைதான் ஏற்படும்.

பெண்ணைப் பெற்ற பெற்றோர்கள் அவளை வைத்து சோறு போட வழியற்று வகையிழந்து தங்கள் கஷ்டத்தைப் போக்க அவளையே கஷ்டத்தைப் போக்கும் கருவியாக உபயோகிக்கிறார்கள். அங்கவீனமுள்ளவனாலும், குடிகாரனாலும் பணக்காரன் என்றதும் பெண்ணை அவள் விருப்பமறியாமலேயே கட்டிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். அதோடு அவர்கள் பாரம் தீர்ந்ததாக அவர்கள் எண்ணி மகிழ்கிறார்கள். அந்த பாரம் தன் மகளையே தாக்குவது அவர்களுக்குத் தெரியாது.

பேச்சு

அற்ப குணம் படைத்தோர், பேச்சாளராக வரவேண்டாம். —ஹென்றி வார்ட் பீச்சர்.

* *

சொல்லும்போது கேட்டவரைத் தன் வயப்படுத்தும் பண்புகளுடன், கேட்காதவரும் கேட்க விரும்பும் வகையில் பேசுவதே நாவன்மையாகும்—திருவள்ளுவர்.

பூரணி அழகானவள் என்பதால் பணக்காரராக கிழவர் என்றாலும் கிடைத்தார். அதனால் அவள் பெற்றோர் வறுமை நீங்கியது. ஆனால் இதே பூரணி குருடாகவோ முடமாகவோ இருந்திருந்தால் அவள் வாழ்வு என்னவாகும்?

இதை எல்லாம் சிந்தித்தே நான் என் வாழ்வு வளம் படைத்ததாக இருக்க படித்த பின்பே வாழ்வேன் என்று உறுதிசெய்த யாதலட்சியத்துடன் இருந்தேன். பெற்றவர்கள் ஏழையானால் அவர்கள் பெற்றது பெண் ஆனாலும் தங்களின் வறுமையை போக்கக் கூடியதாக இருந்தால் அவர்கள் ஒரு போதும் பெண்ணுக்கு விலைகூறமாட்டார்கள். இப்போது நான் பரிட்சை எழுதி விட்டேன். இன்னும் இரண்டு பாடம் மாத்திரம்தான் இருக்கிறது அதையும் நாளை எழுதிவிடுவேன். அநேகமாய்

சித்தி பெறுவேன் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. நான் சித்தி பெற்றால் வேலை செய்து எனது பெற்றோருக்கு இருக்கும் வறுமை நீக்குவேன். அப்போது அவர்கள் என் திருமண விஷயத்தில் பூரணிக்கு ஏற்பட்டதைப்போல் நடக்க விடமாட்டார்கள். மலை நாட்டில் என்னைப் போல ஒவ்வொரு பெண்ணும் படித்து பட்டம் பெற்று வாழ வேண்டும்'' என்று பொறி கடலை பொறிந்தாற் போல வசந்தா அள்ளிக் கொட்டினாள்.

சுந்தரத்திற்குக்கூட வசந்தா இவ்வளவு பேசுவாள் என்று அப்போதுதான் தெரிந்து கொண்டான்.

ஆழ்வார் தலை குனிந்தார்.

பூரணி வசந்தாவை அன்புக் கரம்நீட்டி 'அக்கா' என்று அனைத்துக்கொண்டாள்.

★ மலை நாட்டில் தமிழ் ஆசிரியர் பயிற்சி கலாசாலை நிறுவுக.

தோட்டப் பகுதி வாழ் தகுதி உள்ளவர்களுக்கு பயிற்சி பெற தமிழ் ஆசிரியர் பயிற்சி கலாசாலை ஒன்றை மலைநாட்டில் நிறுவ ஆவன செய்யுமாறு கல்வி அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

● மலை நாட்டு நல்வாழ்வு வானிபர் சங்க இரண்டாவது மகாநாட்டுத் தீர்மானம்.

அமுதாள் வள்ளி!

— தமிழோவியன் —

ஏழுமலைத் தோட்டத்தில் கண்ணீர் சிந்தி.

எரிநெருப்பில் தேன்மலராய்த் துயரில் வெந்து;
வாழும்நிலைத் தடுமாறி வயிறும் காய்ந்து;

வடிவிழந்த வள்ளியவள் கதையைக் கேளீர்!
பாழுங்கட்டுச் சாராய்ப் போதைப் பித்தில்

பகலிரவும் குடித்தவனின் உடலும் நோயில்;
வீழும் நிலை(க்) கண்டதுமே குடலும் வெந்து

வேறுவேறாய் வெளியேறக் கணவன் மாண்டான்;

விதவையவள் வள்ளிக்கும்; உயிரைப் போன்று

விளங்கழகுச் சின்னஞ்சிறு குழந்தைக் கட்டும்;
உதவிசெய்ய(ய) ஒருவருக்கு மிதயமில்லை! ஆனால்!—

ஒருவரின் நெருவராகக் கடனைக் கேட்டுப்;
பதறியவள் மனமுடையத் துயர மூட்டிப்;

பழிகூட்டு மிழிசெயல்க ளெல்லாங் காட்டி;
எதுவிதக் குறை செயலும் புரியாத் தாயை—

எண்ணாது, 'கற்பிழந்தாள்' என்றார் கொடியோர்!

ஒருநாளாகக் கொருவேளை 'ஏதோ' உண்டு,

உற்றதன் குழந்தைகளின் பசியைத் தீர்த்து;
ஒருநாளாந் தவறாமல் கொழுந்து கிள்ளி

உடல்மெலிந்துப் பலங்குன்றி எலும்பாய்த்தோன்றி
வரும்நாளில் கைப்பிள்ளை வலிமை குன்றி—

வாய்நனையக் குடிக்கத் தாய்ப்பாலு மற்றுத்
துரும்பான உருவாகி இரத்த மற்று—

துறந்தஉயிர்ப் பிரிவாலே அமுதாள் வள்ளி!

★ சீர்திருத்தவாதியாக முனையுங்கள்! ★

— ஆர். எஸ். மணி —

மலையக மண்ணிலே பிறந்து வளர்ந்து, வாழ்க்கையை ஒரு புதிராகவே கழித்துக்கொண்டிருக்கும் நமது மலைநாட்டு மக்களின் மனநிலையை நன்கு கவனித்த போது அவர்களில் காணப்படும் ஒருசில எண்ணங்கள் தான் அவர்களின் நல்வாழ்வுக்குத் தடை விதிக்கின்றன என்பது வெளிப்படையாகத் தெளிவாகின்றது.

இவர்களிடையே காணப்படும் போட்டி!—என்று சொல்ல முடியாது, பொருமை முதலாவது காரணம் என்று கூறவேண்டும். தோட்டத்தில் ஒருவனை விட இன்னொருவன் கூடுதலாகச் சம்பளம் எடுத்து விட்டானென்றால் பார்க்கவேண்டுமே அவனது உள்ளம் கொந்தளிக்கும் விதத்தை! வேதனைக்கு வித்தாக அமையும் அந்த நிகழ்ச்சி. 'அவனும் தொழிலாளிதானே? அவனுக்கு இருக்கும் திறமை எனக்கேன் இருக்கக் கூடாது'—என்றெண்ணி அவனைப் போல் உழைத்து அவனைவிட அதிகம் சம்பளம் வாங்கத் தெண்டிக்க வேண்டும். அதுதான் கெட்டித்தனம். இதை விட்டு விட்டு—மற்றவன் மேல் பொருமைப் படுவதும் அவனைத் தாழ்த்தி

விட்டுதான் உயரப் பார்ப்பதும் தேவையற்றது—கூடாது ஒன்று. இந்தப் பழக்கம் மாறிட இன்னும் எத்தனை ஆண்டுகளோ?

மலைநாட்டில் தொழிற் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. கட்சிகளும் இருக்கின்றனதான். சரி! பலகட்சிகள் ஒரு தோட்டத்தில் இருக்குமானால்—மக்கள் அனைவரும் 'ஒரே கட்சியில்தான் இருக்க வேண்டும்' என்பது கட்டாய மல்லவே. அவர்களுக்கு மனித உரிமையுண்டு. வாழ்க்கை உரிமையுண்டு. அதைத் தடுக்க அடுத்தவனுக்கேது உரிமை? ஆனால் நம் மவர்கள் இதை நினைப்பதுமில்லை, உணர்வதுமில்லை. 'அவன் அந்தக்கட்சி,' இவன் 'இந்தக் கட்சி' என்ற உணர்ச்சிகளை உருவாக்கிக் கொண்டு பகையை வளர்த்துக் கொள்கிறார்கள். இதனால் 'லயங்க'ளில் காலங்கெட்ட நேரங்களிலெல்லாம் அடி!—பிடி! சண்டை! கேவலமில்லையா? மற்றவன் பார்த்துச் சிரிக்கிறானே, வெட்கமாக இல்லை.

தினமும் சச்சரவு. தொல்லைகள் நீங்காதிருந்தால்—அதற்காகக் கட்சிகளை நிர்ணயித்தவர்களைக் குறை கூறுவது தவறு.

நான் ஏற்றுக்கொள்ளவே மாட்டேன். மனிதன் மலைநாட்டான் தனது உணர்ச்சிக்கு இடமளித்துத் தானே செய்து கொள்ளும் இத்தவறுக்கு மற்றவன் பொறுப்பாளியா? விந்தையல்லவோ இது. வேண்டாமிந்த விபரீதப் பிரச்சினை. தன்னைத் தானே திருத்திக்கொண்டால் ஏனிந்த தொல்லை? உணர்ந்தால் நீங்குமே இந்த வேண்டாத விண் பிரச்சினை.

இன்னும் கடவுளை வணங்குவதில் ஒற்றுமையின்மை. அப்பப்பா! மற்றவன் பார்த்தால் என்ன நினைப்பான் புரியுமா? அது எங்கே புரியப்போகிறது? ஒவ்வொன்றையும் கிளிப்பிள்ளைக்குச் சொல்வதுபோலச் சொல்லியல்லவா தீர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. "அவன் அந்தக் கட்சி அதனால் அவன் பாடுபட்டு செய்தத் திருவிழாவில் நான் கலந்து கொல்வதா?"—இது நினைக்கக் கூடியதா? கேவலமாக இல்லை! 'கேவலம்' என்றால் என்ன விலை? அது என்ன என்னெல்லவா நீங்கள் கேட்பீர்கள்? ஐயோ ஆண்டவா. ஏன் தான் இவர்களை இப்படி படைத்தாயோ? பார்த்தீர்களா? உணர்ச்சி வசத்தினால் ஆண்டவனைக் கூட நொந்து கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இது அவனைச் சொல்ல குற்றமில்லை. 'காலம்

செய்தக் கொடுவினை' என்று தான் சொல்லவேண்டும். ஆக—

மனிதனுக்கு என்றிருக்கும் அந்த 'மனித உரிமை' யைத் தயவு செய்து பறிக்க எண்ணுதீர்கள். தொழிலாளர்களின் உரிமையைத் தொழிலாளர்களே பறித்துக்கொண்டு. 'நாங்கள் நாடற்றவர்களா?' என்று கேட்பது சிரிப்பையல்லவா கூட்டுகிறது. "ஏதோ, எல்லாரும் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் நாங்களும் சொல்லுகிறோம்" என்பீர்கள் கேட்டால்! தெரிந்தபல்லவிதானே இது? சரி—இனிமேலாவது தாங்களைத் தாங்களே உணர்ந்து நடந்து

பேச்சு.

ஆழ்ந்த கருத்தற்ற பேச்சாளர்கள் பேச்சை வளர்த்துக் கொண்டே போவார்கள். —மாண்டெஸ்கியூ.

***

புத்திசாலி பேசுவதற்கு முன் என்ன பேசுகிறோம், எங்கே பேசுகிறோம், எப்பொழுது பேசுகிறோம் என்பதை யோசித்து விட்டுத் தான் பேசுவான்.

—ஆம்ரோஸ்.

***

மலைக்கு முதற்பொருள் மணமுள்ள மலர், அது போல பேச்சுக்கு முதற்பொருள் சுவையும் பயனும் உள்ள கருத்துக்கள்.

—அறிஞர் அண்ணா.

கொண்டு வாழ்க்கையைப் புதி
ரசாக அமைத்துக் கொள்ளாது
வாழுகள். 'நாடற்றவர்கள்'
என்ற பெயர் வளர்ந்துவிட்ட
தற்கு மலைநாட்டார்களே தான்
காரணம். "ஏய்! நீ கள்ளத்
தோணி....." — என்றுல்
"ஆமங்க..." என்று தான்
கூறுகிறார்கள். அதில் கூட எத்
தனை தயக்கம்—நடுக்கம்—பயம்!
ஏன் பயப்படவேண்டும்! அது
அவர்களுக்கே தெரியாது.

இந்தியா நம் தாய் தான்.
ஆனால்—வளர்த்து ஆளாக்கிய
பெருமை நமது 'ஈழநாட்டுக்குத்
தான். பெற்றவள் பேசாது
விட்டுவிட்டாள். வளர்த்தவள்?
ஈழமல்லவா? ஆக—'ஈழத்தாய்
தான் என் தாய்!' என்று கூறி
வாழப் பழகவேண்டும். அதை
விட்டு விட்டு வருடத்துக்கு ஒரு
முறை இந்தியாவுக்குப் போகி
றது, மாங்காயைச் சாப்பிட
றது. நெய்யைச் சாப்பிடுவது.
அங்கிருந்து நேரே—இங்கே வரு
கிறது. வந்ததும் 'இந்தியா
மாம்பழம் போல எதுவுமே
இருக்காது! இந்தியா நெய்
யைப் போல எந்த நெய்யுமே
இருக்காது'—என்று தம்பட்டம்
அடிப்பது வீண்!

இங்கு ஈழத்தில் சாப்பிட்டுச்
சாப்பிட்டு பழக்கப்பட்டு சலிக்கி
றது. ஆனால்... அங்கு நீண்ட
நாட்களுக்குப் பிறகு சாப்பிடு
வது..? உருசியாகத்தான் தெரி
யும்!

பேச்சு.

உள்ளமும் பேச்சும் ஒன்
றுயிருந்தால் தான் பேச்சி
னால் பயன் விளையும். அல்
லாத பேச்சு, வெறும் கீச்சு
தான். ஹஜரத் அலி (ரலி)

நிற்க—

மலைநாட்டானின் இன்றைய
நிலை வளர—உயர, ஒரு சில
வார்த்தைகள்: வாலிபர்களே
வாருங்கள்! வந்துவிட்டீர்களா?
உங்களால் தான் மலையகத்தின்
வளர்ச்சிக்கு வழியமைக்க முடி
யும். வாக்குரிமை—மொழியுரி
மை, குடியுரிமை அற்றுவாழும்
நம்மவர்கள் என்று தான் நல்
வாழ்வு வாழப் போகிறார்களோ
தெரியவில்லை. நீங்களாவது வழி
காட்டிகளாக மாறுங்கள்! அப்
படியானால்—ஒவ்வொரு குடும்
பத்திலும் உள்ள ஒவ்வொரு
படித்த இளைஞனும் பெண்
னும் முயற்சி எடுக்க வேண்
டும். இதுவே இன்னும்
ஒரு பத்துப் பண்ணிண்டு
வருடங்களில் நிலை உயர்
வழிதருவதாகும். ஆக—

அர்ப்பணியுங்கள் கொஞ்ச
நேரத்தை! அடுத்தடுத்து மாற்
றத்தைக் கண்டு.... சீர்திருத்த
வாதியென்று கிறப்புப் பெய
ரேந்துங்கள்!!

ஆண்டறிக்கை - 1962.

மலைநாட்டு நல்வாழ்வு வாலிபர் சங்கம்

மனநிறைவோடும் மகிழ்ச்சியோ
டும் நான் மலைநாட்டு நல்வாழ்வு
வாலிபர் சங்கத்தின் 1962 ஆண்டு
அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கிறேன்.
எமது சங்கம் இந்நாட்டில் குடி
யேறியுள்ள இந்திய சமூகத்தின
ருக்கும் இந்நாட்டுக்கும் இரண்ட
ரை ஆண்டுகள் பணியாற்றியுள்
ளது. இளைஞர் இயக்கமாக
மலைநாடு முழுவதும் பலரறியப்
பரவியுள்ளது. இளைஞர்கள் மட்
மன்றி பெரும் இயக்கங்களும்
நமது சமூக நலத்தில் நாட்டங்
கொண்டவர்களும் நமது நடவ
டிக்கைகளை ஊன்றிக் கவனித்து
வருகின்றனர். நமது சங்கம் ஓர்
இளைஞர் இயக்கமாக உருப்
பெறும் வேளையில் நமது முக்கி
யத்துவமும் பணியும் நாளுக்கு
நாள் வளர்ந்து கொண்டே வரு
கின்றன. நமது நடவடிக்கைகள்
ஒவ்வொன்றும் நமது வளர்ச்சிக்கு
அடிக்கோலுவனவாக அமைகின்
றன. நமது வளர்ச்சி நம்மீது
பெரும் பொறுப்பை சுமத்து
கிறதென்பதையும் இவற்றை
நாம் நேர்மையோடும் பணிவோ
டும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்
பதையும் உணருகிறோம்.

இவ்வருட நடவடிக்கைகளின்
ஆரம்பமாக 1961-ம் ஆண்டு

டிசம்பர் மாதம் 10-ம் நாளன்று
அசோகாப் பூங்காவில் நடை
பெற்ற ஆண்டுப் பொதுக் கூட்
டத்தில் புதிய நிர்வாகிகள் தேர்
தல் நடைபெற்றது.

பின் வருவோர் தேர்ந்தெடுக்
கப்பட்டனர்,

தலைவர் :-

திரு. இரா. சிவலிங்கம்.

துணைத் தலைவர்கள் :-

அ. க. வடிவேல்

எஸ். நடேசன்.

செயலாளர் :-

திரு. வி. வேலாயுதம்

துணைச் செயலாளர் :-

திரு. பெரியசாமி

பொருளாளர் :-

எஸ். சிவலிங்கம்.

பின்வருவோர் செயற்குழு
உறுப்பினர்களாகத் தெரிவு
செய்யப்பட்டார்கள்.

திரு. ஆர். கே. சோமசுந்தரம்

திரு. க. இராமசாமி

திரு. க. ப. சிவம்

திரு. ஈ. வி. ஜி. ஹென்றி

திரு. சு. திருச்செந்தூரன்

திரு. டி. சண்முகம்

திரு. இ. ப. ஜமாலியா

திரு. எஸ். கிருஷ்ணசாமி.

திரு. கே. கணகரட்ணம்

திரு. சு. தங்கமுத்து

திரு. பி. தங்கவேலு

நமது வளர்ச்சி நம்மீது பெறும் பொறுப்பைச் சுமத்துகிறதென்பதையும் இவற்றை நாம் தேர்மையோடும் பரிவோடும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதையும் உணருகிறோம்.

திரு. எஸ். வீரசிங்கம்
திரு. பால் ஜெயராஜ்
திரு. ஆ. தனுஸ்கோடி
திரு. ஸ்ரீ ராம்
திரு. ஜே. டி. அந்தோணி

இவர் செயற்குழு உருப்பினராகப் பின்னர் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டார். திரு. ஏ. எஸ். பெருமாள் கௌரவ கணக்காய்வராக நியமிக்கப்பட்டார்.

அன்று மாலை 2-30 மணிக்கு அசோகா மாணவர் இல்லத்தின் விழா மண்டபத்தில் புதிய தலைவர் திரு. இரா. சிவலிங்கத்தின் தலைமையின் கீழ் ஓர் பொதுக் கூட்டம் நடைபெற்றது. சங்கப் பெரும் ஆதரவாளர்களான திரு. வில்மட் ஏ. பெரேரா அவர்களையும் திரு. ஃப்ரெட் ஈ. டி. சில்வா அவர்களையும் சிறப்பாக அழைக்கப்பட்டிருந்த திருவாளர்கள் ஜோர்ஜ் பி. டி. சில்வா, கண்டி மாநகர சபை உறுப்பினர், டி. எம். பீர் முகமது, ஷெல்டன் ரணராஜா, செங்கடகல தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஆகியோரையும் தலைவர் வரவேற்றார். தலைமை உரையில் நமது சங்கத்தின் குறிக்கோள்களும்

கொள்கைகளும் விளக்கப்பட்டன. அன்று மனித உரிமைகள் தினமாகையால் இந் நாட்டின் எல்லா மக்களுக்கும் அகில உலக மனித உரிமைகள் சாசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள எல்லா உரிமைகளையும் பெற்று வாழ்வதற்காக நமது சங்கம் நிலைபிறழாது உழைக்கும் எனத் தலைவர் வலியுறுத்திக் கூறினார். இந்நாட்டின் ஒரு பகுதி மக்களுக்கு பிறப்புரிமையும் அரசியல் உரிமையும் அடியோடு மறுக்கப்பட்டிருப்பது கண்டனத்துக்குரியதென தலைவர் கூறினார். பின்னர் திரு. வில்மட் ஏ. பெரேரா அவர்கள், இந்நாட்டின் எல்லா மக்களுக்கும் சட்டபூர்வமாக அடிப்படை உரிமைகள் வழங்குவது அவசியமென கூறினார். திரு. ஃப்ரெட் ஈ. டி. சில்வா அவர்கள் வருங்கால இலங்கையில் எல்லா சமூகத்தினரும் ஒன்றுபட்டு வாழ்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்தார் திரு. டி. எம். பீர்முமது அவர்கள் உறுதியோடும் ஊக்கத்தோடும் இளைஞர்கள் உழைப்பார்களேயானால் விரும்பிய இலக்களை எய்துவது எளிதென்றார்

இந் நாட்டின் எல்லாமக்களும் அகில உலக மனித உரிமைகள் பெற்று வாழ்வதற்காக நமது சங்கம் நிலைபிறழாது உழைக்கும்.

சென்ற ஆண்டு தலைவரான திரு. ஆர். கே. சோமசுந்தரம் அவர்கள் தோட்டப் பாடசாலைகளை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்க வேண்டும், என்ற தீர்மானத்தின் மீது உரையாற்றினார்.

ஆண்டுப் பொதுக் கூட்டத்தைத் தொடர்ந்து புதிய கிளைகள் அமைக்கப்பட்டன. அட்டன், பதுளை வடக்கு-மாத்தளை, கண்டி ஆகிய இடங்களில் இவ்வாண்டு கிளைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. நமது சங்கத்தின் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்காக மலைநாடு முழுவதும் பிரச்சாரக் கூட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன. மலை நாட்டிளைஞர்கள் காட்டிய கரைக்கடந்த ஆர்வமும் ஒத்துழைப்பும் நமது முயற்சிகளுக்கு ஏற்ற இனிய பரிசுகளாக அமைந்தன. மலைநாட்டிளைஞர்கள் நாம் விடுத்த அழைப்பினை ஏற்று நமது குறிக்கோளை ஆதரித்து ஒன்று திரண்ட பான்மைக்கும் அவர்களின் உறுதி எங்களை ஊக்குவித்த தன்மைக்கும் எங்கள் இதயங்கனிந்த நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் மலையக இளைஞர்களுக்குக் கூறிக்கொள்கிறோம். மேலும் நமது சமுதாயத்தின் வருங்காலத்தை எண்ணி வாழும் ஆற்றல்மிக்க ஆன்றோர் ஊட்டிய

உற்சாகத்திற்கும் எங்கள் நன்றி என்றும் உரியதாகும்.

புதிய கல்வித் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதுபற்றி நாட்டு மக்களிடையே அமைதியின்மை ஏற்பட்டிருப்பதை நாங்கள் உணர்ந்தோம். இப்புதிய முறையின் மூலம் பலருக்குக் கல்வி உரிமைகள் மறுக்கப்படலாம். என்ற பயம் பலரிடையே எழுந்தது. மேலும் உள்நாட்டுக் குழப்பங்களும் பொருளாதாரச்சிக்கல்களும் மலிந்துள்ள சூழ்நிலையில் கல்வி முறையைச் சீர்திருத்த முயல்வது ஏற்றதுதானா என்ற ஐயமும் எழுந்தது. புதிய கல்வித்திட்டம் தோட்டப் பாடசாலைகளைப் பொறுப்பேற்காமல் வெளிப்படையாக ஏற்குறைய தொளாயிரம் பாடசாலைகளை எடுப்பார்கைப்பிள்ளைகளாக விட்டுவிட்டு இந்நாட்டிலே பிறந்து வளர்ந்த ஏறத்தாழ ஆறு லட்சம் குழந்தைகளின் கல்விக்குப் பொறுப்பேற்க மறுத்த கொடுமையை எதிர்க்க வேண்டியதாயிற்று. இக் குழந்தைகள் செய்த பாவமெல்லாம் மலை நாட்டின் உரிமை பறிக்கப்பட்ட சமூகத்தில் பிறந்த தொன்றேயாகும். பொதுவாக இந்நாட்டின் கல்வி

தொளையிரம் தோட்டப் பாடசாலைகளை ஏடுப்பார்கைப்பிள்ளைகளாக விட்டு விட்டு, இந்த நாட்டிலே பிறந்து வளர்ந்த ஏறத்தாழ ஆறு லட்சம் குழந்தைகளின் கல்விக்குப் பொறுப்பேற்க மறுத்த கொடுமையை எதிர்க்கவேண்டியதாயிற்று:

முறையிலும் குறிப்பாக மலை நாட்டுக் குழந்தைகளின் கல்வி முறைபற்றியும் தெளிந்த உயர்ந்த சிந்தனை ஒழுங்கான கருத்துக்கள் நிலவவேண்டியது மிக மிக அவசியமாயிற்று. இவ்வடிப்படையில் எழுந்தது தான் 8-4-62. அன்று நடைபெற்ற நமது கல்வி மாநாடு கல்வித்துறையில் பக்குவமும் பயிற்சியும் பெற்ற சிந்தனையாளர்கள் கலந்து கொண்டார்கள்.

இம் மாநாட்டிற்கு நமது நாட்டின் பொது வாழ்வில் ஒளியெனத் திகழும் உயர்ந்த பண்பாளரும் சிறந்த கல்வித்துறை சான்றோருமான திரு. வில்மட் ஏ. பெரேரா அவர்கள் தலைமை தாங்கினார்கள். இலங்கைப் பல்கலைக் கழக கல்வித்துறை விரிவுரையாளருமான திரு. கே. நேசையா அவர்கள் கல்வியின் மூலம் தேசிய ஒருமைப்பாடு என்னும் தலைப்பில் உரையாற்றினார்கள். கிங்ஸ்வுட் கல்லூரி அதிபருமான திரு. எம். கென்னத், எம். டிலெனரோல் அவர்கள், தேசிய கல்வித்திட்டத்தில் சிறு

பான்மையோர்கள் பற்றி ஆராய்ந்தனர்.

பாராளுமன்ற உறுப்பினரான திரு. மு. சிவசிதம்பரம் அவர்கள் வேலையில்லா திண்டாட்டமும் தொழிற் நூற்பக் கல்வியும் என்னும் தலைப்பில் சொற்பொழிவு ஆற்றினார்கள். கல்வி கற்பதற்கு ஒரு குழந்தையின் உரிமைகள் என்னும் தலைப்பிட்டு செனட் சபை உறுப்பினர் திரு. டொரிக்கி. குசா அவர்கள் ஓர் உணர்ச்சியூட்டும் உரையாற்றினார்கள். கல்வியிற் சிக்கனம் என்பது பற்றி கல்வி ஆய்வாளர் திரு. சின்னத்துரை அவர்கள் உரை நிகழ்த்தினார்கள். இலங்கைத் தோட்டத் தொழிலாளர் யூனியன் பொதுச் செயலாளர் திரு. எஸ். செல்லையா அவர்கள் தோட்டப் பாடசாலைகளின் பரிதாப நிலைபற்றிப் பேசினார். திரு. ஜே. ஓ. மெண்டிஸ் அவர்கள் தேசியக் கல்வி மூலம் சர்வதேச உறவு என்பது பற்றிச் சொற்பெருக்காட்டினார்.

தோட்டப் பாடசாலைகளை அரசாங்கம் உடனடியாக பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

கல்வி மாநாடொன்று காலே ஓர் கருத்தரங்கம் நிகழ்ந்தது அவ்வரங்கில் பின்வருவோர் கருத்துரைகள் வழங்கினார்:-

தோட்டப் பாடசாலைகளின் வரவாறு—திரு. எஸ். நடேசன் தோட்டப் பாடசாலைகளும் திரு. இரா. சிவலிங்கம். கல்விப் பாகுபாடும் பதுனைப் பகுதி பிரச்சினைகள் திரு. க. இராமசாமி தொழில் வழிக் கல்வி. திரு. சுப்ரமணியம்.

நாமும் சிங்களமும் திரு. ஜே.டி. அந்தோனி.

அகில இலங்கைத் தோட்டப் பாடசாலைகளின் ஆசிரியர் சங்கத்தலைவர் திரு. மோசஸ் அவர்கள் கருத்தரங்கத்தில் தோட்டப் பாடசாலை ஆசிரியர்களின் நிலைபற்றியும் அவரது அனுபவங்கள் பற்றியும் உரையாற்றினார். மலை மாநாட்டில் கலந்து கொண்ட நமது அங்கத்தவர்கள் அனைவருக்கும் இக்கருத்தரங்கம் பெரும் பயனுடையதாய் விளங்கியது.

இலங்கைப் பத்திரிகைகளினதிலும் கல்வி மாநாடுபற்றியும் அங்கு எடுத்தாளப்பட்ட கருத்துகள் பற்றியும் விரிவான

செய்திகள் வெளியாகியிருந்தன, அதற்குப் பின்னர் சென்னை இந்துப் பத்திரிகை நாடற்ற குழந்தைகள் என அழைக்கப்படுவோரின் கல்வி பற்றி நமது மாநாட்டைக் குறிப்பிட்டு ஓர் துணைத் தலையங்கம் எழுதியது. நமது மாநாடு நடைபெற்ற ஒரு வாரத்திற்குப் பின்னர் திரு. மு. வ. சிவசிதம்பரம் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில், தோட்டப் பாடசாலைகளை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்ற ஓர் தனி உறுப்பினர் மசோதா விடுத்தனர். அவரது மசோதா வின் மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் நமது மாநாட்டுக் கருத்துக்களின் எதிரொலி கேட்டு நாம் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்தோம். தோட்டப் பாட. சாலைகளைப் பொறுப்பேற்காத முறையை அரசாங்கம் இன்னும் நிவர்த்தி செய்யவில்லையாயினும் அவர்களது மனசாட்சி அவர்களைச் சுட்டிருக்கின்றது. கல்வி மந்திரி அவர்கள் குழந்தை உரிமைகள் சாசனத்தை அடிக்கடி நினைவுபடுத்தக்கொள்கிறார். நாடற்ற குழந்தைகள் என அழைக்கப்படுவோரின் கல்விப் பிரச்சனை இன்னும் தீராத சிக்கலாகவே இருக்கிறது. நம் நாட்டுக் கல்வி

நமது சங்கம் எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் சாதி, மொழி, கொள்கை, குடியுரிமை ஆகிய பாகுபாடற்ற சமமான கல்வியை அரசாங்கம் வழங்கத் தான் வேண்டுமென்று தொடர்ந்து வலியுறுத்தும்.

முறையும் சிதறித் தான் கிடக்கின்றது. நமது சங்கம் எல்லா குழந்தைகளுக்கும் சாதி, மொழி, கொள்கை குடியுரிமை ஆகிய பாகுபாடற்ற சமமான கல்வி அரசாங்கம் வழங்கத் தான் வேண்டும் என்று தொடர்ந்து வற்புறுத்தும்.

16—6—1962. அன்று நமது சங்கம் ஓர் பத்திரிகையாளர் மாநாடு கூட்டி நாடற்றவர்களைப் பற்றிய ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டது. ஏனென்றால் அரசாங்கம் அச்சமயம் அப்பிரச்சினையைப் பற்றித் தீவிரமாக ஆராய்ந்து வந்தது. இப்பிரச்சினையை உடனடியாகத் தீர்க்க வேண்டுமென்றும் சோல்பரி அறிக்கையில் குறிப்பிட்டனாறு நல்லெண்ணத்தோடு தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்றும் சுட்டிக்காட்டினோம். சோல்பரி அறிக்கை பின்வருமாறு கூறுகிறது.

1939 ஆண்டோடு இந்திய அரசாங்கம் பயிற்சியற்ற தொழிலாளர்கள் இந்தியாவை விட்டு வெளியேறுவதை நிறுத்திவிட்டதால் இப்பொழுது இலங்கையிலிருக்கும் அநேகமாக எல்லா இந்தியத் தொழிலாளர்களும் ஐந்து வருடத்திற்கு மேற்பட்டே

இங்கு தொடர்ந்து வசிப்பவர்களாக இருக்கவேண்டும், பெரும்பாலானோர் இங்கேயே பிறந்தவர்கள். எங்கள் அரசியல் திட்டம் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டால் இந்தியர்கள் இங்கு குடியேறுவதைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான அதிகாரம் இலங்கை அரசாங்கத்திடமிருக்கும். ஆகவே இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு இங்குள்ள இந்திய சமூகத்தினரை இந்நாட்டு மக்களோடு இணைத்துக்கொள்ளும். ஆற்றலும், ஆசையும் இருக்கின்ற தென நாங்கள் திடமாக நம்புகிறோம்.

இலங்கைத் தொழிலாளர்களாகிய வெவ்வேறுக இயங்கி வந்த இருத்தாபனங்களையும் நமது சங்கம் ஆராயும் நிலை ஏற்

பேச்சு.

எதிரிக்கு பதில் கொடுக்கத் துவங்கும்போது கருத்துக்களை ஒழுங்கு படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்: வார்த்தைகளை அல்ல!

—கால்டன்.

தொழிற் சங்கப் பிரிவுகள் மலையக மக்களின் ஐக்கியத்தைக் குலைப்பதால் தொழிற் சங்கங்கள் பொது நிலையில் ஒன்றிய செயலாற்ற முன்வரவேண்டும்.

பட்டது. இவ்வகைப் பிரிவினைகளினால் தொழிலாளர்களுடைய மனித உரிமைகளைப் பெறும் போராட்டங்கள் தளர்ச்சியும் கவனயீனமும் அடையும் என்று திடமாக உணரப்பட்டது. இதனால் மக்களைத் துண்டாடித் துன்புறுத்தி அவர்களுடைய ஐக்கியத்தைக் குலைக்கவேண்டாமென்று இரு பிரிவுகளின் தலைவர்களையும் வேண்டிக் கொண்டோம். நமது வேண்டுகோள் செவிடின் காதில் ஊதிய சங்கு போலானதையிட்டு மிகவும் வருந்துகின்றோம்.

மேலும் சீனாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் ஏற்பட்ட எல்லைத் தகராறுகளைச் சமரசமாகத் தீர்த்து வைப்பதற்கு இலங்கை அரசாங்கத்தை நமது சங்கம் ஊக்கியது. இலங்கை பிரதமர் இத்தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகளையிட்டுப் பெருமைப்படுகிறோம். இம்முயற்சியினால் இரு நாடுகளுக்குமிடையில் உள்ள பிரச்சனைகள் தீர்ந்து சமாதானம் நிலவுமென்றும் நம்புகிறோம்.

மேலும் நமது சங்கம் 1962ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 22ம் திகதி ஒரு கலை விழாவை கண்டி திரித்துவக் கல்லூரியில் நடத்தி

யது. நமது எல்லா பிராந்தியக் கிளைகளிலும் கலை விழாக்கள் நடைபெற்றன. இவ்விழாக்களினால் மலைநாட்டு வாலிபர்களில் கலை, கலாச்சார சரித்திர திறமைகளை வெகு நேர்த்தியாக அறிவதற்கு ஒரு அரிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. பெருவாரியான தோட்டங்களும், பாடசாலைகளும் மற்றும் வாலிபர் கழகங்களும் மிக ஆர்வத்துடன் இவ்விழாவில் பங்குபற்றின. கிளைக்கலை விழாக்கள் உண்மையிற் பெரும் கலாச்சார ஒற்றுமையை மலை நாட்டில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. பிராந்தியக் கிளைகளில் நடைபெற்ற விழாக்களில் வெற்றிபெற்றவர்கள் கண்டியில் செப்டம்பர் மாதம் 22ம் திகதி காலையில் நடைபெற்ற அரையிறுதிப் போட்டியிற் பங்கு பற்றினர். பரிசு பெறும் நிகழ்ச்சிகள் மரலையில் நடைபெற்றன. அத்துடன் வந்திருந்தவர்களின் விசேட நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றன.

பிரதம விருந்தினர்களாகத் திருவாளர் எச். எல். ரத்வத்தை திலாவை M.B.E. அவர்களும் திரு. தியவதான நிலமை, திருமதி ரத்வத்தை ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர். கலைவிழா, தமிழ், சிங்கள ஆங்கல நிகழ்ச்சிகளை

எமது கலைவிழா மலையக மக்களிடையே ஒரு விரிந்த உணர்ச்சியையும் எழுச்சியையும் ஏற்படுத்தி நமது மக்களின் கலை, கலாச்சார சரித்திரத் திறமைகளை வெகு தேர்த்தியாக அறிவதற்கோர் அறிய வாய்ப்பாக அமைந்தது.

உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. அது உண்மையில் ஒரு கலை விழாவாகவே காட்சியளித்தது. அவ்விழாவில் பங்குகொண்ட பிரபல கண்டிய நடனக்காரரான எம். என். குணயா என்பவருக்கு ஒரு மதிப்புள்ள பரிசையும் 'லங்கா நாட்டிய திலகம்' என்ற கௌரவப் பட்டத்தையும் அளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டது. திரு. ஏ. ஸீ. எல். ரத்வத்தை அவர்கள் கலை விழாவை நன்கு புகழ்ந்து பாராட்டி, நாட்டின் பல்வேறு சாகித்தியவரிடையே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த, இத்தகைய விழாக்கள் மிகவும் பயன்பெறும் என விளக்கி, இவ்விழாவை ஏற்படுத்தியவர்களையும் மிகவும் குறிப்பாகப் பாராட்டினார்.

எமது கலைவிழா மலைநாட்டு மக்களிடையே ஒரு விரிந்த கவனத்தையும் விழிப்பையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. விழா விற்கு வேண்டிய (ஏற்பாடுகளையும்) விளம்பரங்களையும் விழாவன்று ஒரு விசேஷக் கலைவிழா மலரையும் வெளியிட்டதற்காக வீரகேசரிப் பத்திரிகைக்கு நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறோம் எமது விழா மக்களின் அணுகடந்த ஆதரவையும் கவனத்தையும்

பெற்றுச் சங்கநாதர் வெற்றியடைய ஈட்டியுள்ளது. அதற்காக திரு. பி. டி. ராஜன் அவர்களையும் திரு. ஏ. ஸி. வடிவேலு அவர்களையும் ஏனையோரையும் அவர்களது அயரா முயற்சிகளையும் பாராட்டி அவர்களுக்குத் தனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது. திரு. எஸ். திருச்செந்தூரன் அவர்களின் தலைமையிலும் திரு. க. ப. சிவம், திரு. ஜே. டி. அந்தோணி உதவியிலும் இயங்கிய கலை விழாக் குழுவினருக்கும் அவர்களின் முயற்சிகள் அனைத்திற்கும் சங்கம் தனது நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறது. மேலும் இக்கலை விழாவுக்குரிய கண்டி திருத்துவக் கல்லூரி அதிபர், கண்டி மோபிரே பாடசாலை அதிபர் மாத்தளை பாக்கிய வித்தியாசாலை அதிபர்; மாத்தளை அர்ச், தோமையார் கல்லூரி அதிபர்; கண்டி மத்திய ரூர்த்திய கலாமண்டல அதிபர்; செங்கடக்கல வித்தியாலய அதிபர் ஆகியோருக்கும் எமது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

மேலும் எமது விழாவிற்குப் பரிசுகளையும் பண உதவிகளையும் கொடுத்துதவியவர்களுக்கும்,

நமது சமூகத்திற்கு அரசியல் விடிவையும் முன்னேற்றத்தையும் ஏற்படுத்தி நாம் அன்பு செலுத்திவாழும் நம் நாட்டிற்கும் இனத்திற்கும் ஒன்றியச் சேவை செய்வதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறோம்.

விசேடமாக வெற்றிக் கேடயத்தை தந்துதவிய வீரகேசரிப் பத்திரிகைக்கும் எமது நன்றி விசுவாசத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். வீரகேசரி வெற்றிக் கேடயத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்த பதுளை திரு. பி. கந்தசாமி அவர்களுக்கு எமது நன்றி உரித்தாகுக. இன்னும் எமது ஆதரவாளர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் சங்கம் தனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது. மேலும் பி. டி. ராஜன் அவர்களின் ஆலோசனைகளுக்கும் எங்களுக்கு கனித்த சகல ஒத்தாசைகள் அனைத்திற்கும் நாம் அவருக்கு விசேட நன்றி யுடையவர்களாயிருக்கிறோம். இன்னும் கண்டியிலும் ஏனைய கிளைகளிலும் பல்வேறு வகைகளிலும் நம்முடைய நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு கொண்டு உற்சாகமுட்டிய யாவருக்கும் எமது உளம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

அனுதாபங்கள்.

மலை நாட்டு மக்களுக்காகத் தங்கள் வாழ்க்கையை ஆர்ப்பணித்த இரு பெருந்தலைவர்களின் மறைவிற்கு எமது ஆழ்ந்த துக்

கத்தை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். திரு. கே. ராஜலிங்கம் அவர்கள் முன்பிருந்த இந்தியத் தொழிலாளர் காங்கிரசின் அங்கத்தவராகவும் பின் தலைவராகவும் பிற்காலத்தில் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரசின் தலைவராக பணியாற்றி 1947ம் ஆண்டில் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் நாவலப்பிட்டித் தொகுதியின் பாராளுமன்ற அங்கத்தவராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டுப் பணியாற்றினார்.

உயிர் பிரியுப் வரையில் எமது சங்கத்தின் ஒரு போசகராக இருந்து வந்தார், என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. அவரது அகால மரணம் மலைநாட்டுத் தொழிலாளருக்குத் தாங்கொளுத் துயரை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

காலஞ் சென்ற திரு. கே. ஜி. எஸ். நாயர் அவர்கள் சப்ரகாழுவப் பகுதியில் ஓர் தலை சிறந்த தலைவராகத் திகழ்ந்தார். அவர் நமது மக்களுக்காகவே உழைத்து மக்களுக்காகவே மடிந்தார், என்றால் மிகையாகாது. அவருடைய மறைவின் ஓராண்டு நிறைவு பூர்த்தியாகும். இவ்

வேளை அவர் தோட்டப் பகுதி மக்களுக்கு அவர் செய்த தன்னலமற்ற சேவையையும் தியாகங்களையும் நன்றி விசுவாசத்துடன் நினைவு கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

கிளை நிகழ்ச்சிகள்.

பதுளைக் கிளை பதுளையில் முதன்முதலாக ‘மனித உரிமை நாள் கொண்டாடியது. விசேடமாகக் குறிப்பிட வேண்டியது மேலும் அவர்கள் பல சமூக சேவைகளை செய்திருக்கிறார்கள். பதுளை ஆஸ்பத்திரிக்ஞ்ச் சென்று நோயாளரைப் பார்வையிடுவது உள்ள கிரமங்களை நீக்கப் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். தோட்டப்பிள்ளைகளை அரசாங்கப் பாடசாலைகளில் அனுமதிப்பதற்கு பல முயற்சிகள் செய்திருக்கிறார்கள்.

ஹட்டன் கிளை தோட்டங்களில் வாசக சாலைகளையும் வாலிபர் இயக்கங்களையும் உருவாக்குவதற்குப் பெரிதும் உதவியது. அவ்வகையான நடவடிக்கைகள் ‘டெம்பல்’ (Temple estate) தோட்டத்திலும், கிழவித் தோட்டத்திலும் (Aryle Estate) டன்குவெல்ல தோட்டத்திலும் (Dimbula Estate) இன்னும் பல தோட்டங்களிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் அட்டன் கிளை அங்குள்ள மக்களுக்கு

மலைநேரத்தில் ஒரு சிங்கள வகுப்பை நடத்துவதற்கு திட்டமிட்டு உதவி வித்தியாதரிசியிடம் இதற்கென ஒரு இடத்தை தந்து தவுமாறு விண்ணப்பித்திருக்கிறது. இதற்கு ஒரு வித பதிலும் வித்தியாதரிசியிடமிருந்து கிடைக்கவில்லை.

கண்டிக்கிளை தனது அங்கத்தவர்களுக்குச் சிங்கள வகுப்புகளை நடத்தியது திரு. சிவம் திரு. ஈழக்குமார் அவர்களால் வெளியிடப்படும் மாத வெளியிடான ‘மலை முரசு’ எங்களுக்கழகத்தின் குரலாக இருந்து வருகிறது.

அது சங்கத்தின் கொள்கைகளை முரணில்லாமல் வழிநடத்தி வருகிறது. எல்லாப் பிரச்சனைகளிலும் வாலிபர்களின் கருத்துக்களை வளர்த்து வருவதிலும் நிலையான கொள்கைகளை நிலைநாட்டுவதிலும் பெரும் சேவை புரிந்து வருகிறது. இவ்வாசிரியர்களின் சிறு

பேச்சு.

உயர்வை உபதேசித்து, உயர்வழி நடவாதார்க்கு ஒளி விளக்கேந்திய குருடனே உவமை. ஏனெனில் அக்குருடன் அந்த ஒளிவிளக்கால் பயனடைவ தில்லை. ஆனால் பிறர் அதினின்றும் ஒளி பெறுகின்றனர்.

(அரபிப் பழமொழி)

சுறுப்பான ஒத்துழைப்புக்கு சங்கம் மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது. அதே வேளையில் அப்பத்திரிகைக்கு ஆதரவைக் கொடுத்துதவுமாறு அங்கத்தவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறது. நமது பதுளை கிளை சிறுவர்ரப் பத்திரிகையை வெளியிட்டுவந்தது. இப்பொழுது அது நின்று விட்டது. சில திருத்தங்களுடன் அதை மீண்டும் வெளியிட சுருதியான ஆலோசனைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

கடந்த கால நிலையை ஆராயுமிடத்து இவ்வருடம் அதிக பலன்தருவதாக உள்ளது. சங்கம் நாளொருவண்ணமும் பொழுதொரு மேனியுமாக வளர்ந்து வருகிறது. முதன் முறையாக நாம் மலைநாட்டு வாலிபர்களுக்கு ஒரு திட்டத்தையும் அந்தஸ்தையும் கொடுத்திருக்கிறோம். எமது

சமுதாயத்துள் மிகச் சிறந்த கல்விமான்களும் திறமையாகப் பயிற்றப்பட்டவர்களும் தொழில் ரீதியாய்ப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கும் இருக்கின்றனர். எமது வாலிபர் இயக்கம், முரண்பாடுள்ள அறசியற் கொள்கைகளினால் அலைக்கப்பட்டு கறைப் படுத்தப்படாமல் நமது வாலிபர்களுக்கும் இனத்திற்கும் நாம் அன்பு செழுத்தி வாழும் நமது நாட்டிற்கும் ஒன்றுபட்டுச் சேவை செய்வதே நோக்கமாக கொண்டுள்ளது. இனி வரும் வருடங்களில் நாம் மிகுந்த ஆர்வத்துடனும் தைரியத்துடனும் சேவை செய்து நமது சமூகத்திற்கு ஒரு அரசியல் விடிவையும் நாட்டில் ஒற்றுமையையும், முன்னேற்றத்தையும் வளர்க்கக் கூடிய ஒரு உன்னதமான வழியை வாலிபர்க்கு வகுத்துக்கொடுக்க முடியும் என்பது நமது திடமான நம்பிக்கை.

மலர் மலை.

- அமைதி சுதந்திரத்தின் குழந்தையே யன்றி தாயல்ல.
- வாழ்வுகால முழுவதும் உழைப்பதற்கும், உறங்குவதற்கும்போதுமான நேரமின்றி உழைப்பதுவுவே தான் தொழிலாளியின் வாழ்வா?
- காதல் என்பது தமிழ்ச் சங்கப் பலகையல்ல. அது சேரனின் சிங்காதனம், அதில் ஒருவருக்குத்தான் இடமுண்டு.

தமிழ் மக்களின் எதிர்காலம்.

போதனைப் பல்கலைக்கழக (Socialist Society)

யினரின் ஆதரவில் தடைபெற்ற கூட்டத்தில்

‘மலைநாட்டு எஸ். நடேசனின் பேருரை.

தமிழ் மக்களின் எதிர்காலத்தைப் பற்றிப் பேசுமுன் அவர்கள் சரித்திரத்தைச் சற்று ஆராய்வது நன்று. சுமார் 5000 வருடங்களுக்கு முன்னே ஆச்சரியப்படத்தக்க நாகரீகத்தை திராவிட மக்கள் அடைந்திருந்தார்கள் என்று இந்து நதியோரத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட மகோஞ்சோதாரோ, ஹரப்பா நகரங்கள் கூறுகின்றன, தமிழ் மொழியின் தொன்மையை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகவே அது “கல் தோன்ற மண் தோன்றக் காலத் தே தோன்றிய மொழி” என்று கூறுவது வழக்கம். உண்மையில் எண்ணற்றப் பெரும் சாதனைகள் தமிழர் சாதித்திருக்கின்றனர். கணிதம், வானசாஸ்திரம், சிற்பம், மருத்துவம், போன்ற பல சாஸ்திரங்களில் பிரசித்திப் பெற்றிருந்தனர், பரத நாட்டியம் என்ற அற்புதக் கலையைச் சிருஷ்டித்தவர்களும் தமிழர்களே அரும் பெரும் கவிஞர்கள்—இளங்கோ, ஒளவையார், திருவள்ளுவர், கம்பர் போன்று அவர்கள் மத்தியில் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். இவ்வாறெல்லாம் வளம் பெற்று விளங்கியது தமிழர்களின் பரம்பரை.

ஆனால், சென்ற சில நூற்றாண்டுகளாக இக்காட்சி அப்படியே மறைந்து விடுகின்றது. 16ம் நூற்றாண்டிலிருந்து மேற்கு ஐரோப்பியர்கள், தாங்கள் சென்ற விடமெல்லாம் தங்கள் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்த முற்பட்டனர். நாடுகள் ஒவ்வொன்றாய் தங்கள் சுதந்திரத்தை இழந்து ‘காலனி’ அதாவது அடிமை நாடுகளாயின. தமிழ் நாட்டிற்கும் இதே கதிதான் ஏற்பட்டது. சுதந்திர வீரன் கட்டபொம்மன் போரிட்டால் என்ன, யாழ்ப்பாணத்தில் சங்கிலி அரசன் சண்டை செய்தால் என்ன? கடைசியில் தமிழ் மக்கள் தங்கள் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்ற முடியாது போய் விட்டது. இதற்கு மூல காரணம் தமிழர்களின் பிற்பட்ட நிலபிரபுக்கள் சமுதாயம் மேற்கத்திய நவநாகரீகம் பெற்ற முதலாளித்துவ சமுதாயத்தை எதிர்த்து நிற்க முடியாதுதான்.

தமிழ் மக்களை எல்லா வகையிலும் பெரிதும் பாதித்தது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாகும் ஏகாதிபத்தியத்தின் சுரண்டலினாலும் பகற் கொள்ளையினாலும் மக்கள் வருமையினாலும், பஞ்சத்தாலும், கடன் தொல்லையினாலும் வருந்திக் கண்ணீர் வடித்தனர். பிரிட்டிஷார் பல காலனிகளில் விவசாயத்தையும், மற்றும் தொழில்களையும் ஆரம்பித்து அவைகளில் வேலை செய்வதற்கு லட்சக்கணக்கான தமிழ் மக்களை இந்தியாவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்தனர். இவர்கள் மிகக் குறைந்த சம்பளம் பெற்று அடிமைகளைப் போல் வாழ வேண்டிய துக்க நிலை ஏற்பட்டது.

காலனி நாடுகளில் பிரிட்டிஷ் ராஜதந்திரம் பரம்பரையாய் வாழும் மக்களுக்கும் குடியேறிய மக்களுக்குமிடையே பற்பல வகையில் துவேஷத்தை வளர்த்தது. மேலும் தமிழ் தொழிலாளிகளுக்கு அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன. தமிழ் பாட்டாளிகள் தங்கள் வர்க்க மனோபாவத்திற்கு ஏற்ப எழுச்சி பெற்றுவிட்டால் பிரிட்டிஷார் தங்கள் லாபத்திற்கும், முதலுக்கும், ஏன் தங்களின் ஆதிக்கத்திற்கே ஆபத்து என்று கருதினர்.

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்திற்கு பின் ஏகாதிபத்திய வாதிகளின் பலம் மிகவும் குன்றியது. ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான் போன்ற நாடுகள் தோற்கடிக்கப்பட்டன. இதர ஏகாதிபத்திய நாடுகள் (அமெரிக்காவைத் தவிர) பின்வாங்கவேண்டிய நிலையேற்பட்டது. அடிமை நாடுகள் தங்கள் சுதந்திரத்திற்காக ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்து மகத்தான போராட்டங்களை ஆரம்பித்தன. பல நாடுகளில் குடியேறிய தமிழர்கள் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டங்களில் பங்குபற்றி முன்னேறியிருக்கின்றனர். உதாரணமாக மலாயாவை எடுத்துக்கொள்வோம். அங்கு தமிழ் தொழிலாளர்கள் மலாய் சீனர்களுடன் சேர்ந்து II வது உலக மகா யுத்தத்தில் ஜப்பானிய ஏகாதிபத்திய வாதிகளைத் தாக்கினர். அதற்குப் பின் பிரிட்டிஷாரை எதிர்த்துப் போராடினர். பிரிட்டிஷார் பல அரும் பெரும் தொழிற் சங்கத் தலைவர்களைச் சிரச் சேதம் செய்தனர். இன்று மலாயாவில் தமிழர்களுக்கு அந் நாட்டில் அந்தஸ்தும், அரசாங்கத்தில் இடமும் இருப்பதற்கு அவர்களின் போராட்டமே காரணம் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

II-ம் உலக யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து கிழக்கு ஐரோப்பாவிலும், சீனாவிலும், மற்ற பாஷங்களிலும் பல சோஷலிச அரசுகள் தோன்றின. உலகில் 100 கோடி மக்கள் இந்த புதிய சமுதாயத்தை ஸ்தாபித்திருக்கின்றனர். காலக்கிரமத்தில் சோஷலிசம்

உலகெங்கும் வியாபிக்கும் என்பதில் சிறிதளவும் சந்தேகமில்லை. தமிழ்நாட்டுப் பொதுமக்களும் இவ்வழி செல்வர் என்று எண்ணுவதற்கு இடமுண்டு.

சோஷலிச நாடுகளில் தலைமைவகிப்பது பாட்டாளி வர்க்கமே. வருங்காலம் பாட்டாளி மக்களுக்கே உரியது. எனவே, வெளிநாடுகளிலுள்ள தமிழர்களில் பெரும்பான்மையோர் தொழிலாளிகளாகையால் அவர்களின் எதிர்காலம் சிறப்புற்றதாயிருக்கும் என்றே கூறவேண்டும்.

இப்போது இலங்கைத் தமிழர்களின் நிலையைச் சற்று நோக்குவோம். இந் நாட்டில் தமிழ் பேசும் மக்களின் தொகை 30 லட்சம். அதாவது நாட்டின் ஜனத்தொகையில் 30 சத வீகிதமாகும். இவர்களில் சுமார் 10 லட்சம் பேர் பாட்டாளிகளாவர். வெளிநாட்டு வருமானத்தில் 100க்கு 65 சத வீதம் அவர்களே சம்பாதித்துக் கொடுக்கின்றனர். அவர்களுக்கு ஆகக் குறைந்த சம்பளமே மாதம் ரூ 50/- வழங்கப்படுகின்றது. அவர்கள் பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் சார்ந்தமையால் அவர்களுக்கு பிரஜா உரிமையும், வாக்குரிமையும், மற்றும் பல அடிப்படை உரிமைகளும் மறுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1935-லிருந்து '40 வரை தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளிகள் முற்போக்கு தொழிற் சங்கங்களில் சேர்ந்து புரட்சிகரமான பாதையைக் கடைப்பிடிக்க ஆரம்பித்தனர். பிலிப் குணவர்தன, டாக்டர் கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா, எம். ஜி. மெண்டிஸ், கே. ராமநாதன் போன்ற பலர் தொழிலாள மக்களுக்கு வழிகாட்ட முன்வந்தனர். அப்போது தோட்டத் துறைமார்கள் தங்களுக்கு வரும் ஆபத்தைக் கண்டு கலங்கினர். ஆனால் தூரதிருஷ்டவசமாக இடதுசாரி இயக்கங்கள் 11 வது உலக மகாயுத்தத்தில் ஏற்பட்ட நெருக்கடியின் காரணமாக தடைப்பட்டன. இச்சந்தர்ப்பத்தில் இலங்கை இந்தியக் காங்கிரஸ் காந்தியையும் நேருவையும் முன் வைத்து தோட்ட மக்களை வசப்படுத்த ஆரம்பித்தனர். காங்கிரஸ் மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இன்னல்களை இனரீதியிலேயே தீர்க்க முயன்றது. இதனால் மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க முடியவில்லை. எனவே அவர்கள் இன்று அடிமைகளாய்த் தத்தளிக்கின்றனர்.

யு. என். பி. அரசாங்கம் தோட்டத் தமிழர்களின் பிரஜாவுரிமைகளைப் பறித்தது. இதே அரசாங்கம் அரிசி விலையை 25 சதவீதிலிருந்து 70 சதமாய் உயர்த்தியது. இந்த அநீதியை எதிர்த்து சம்யூனிஸ்ட் கட்சி, லங்கா சமசமாஜிக் கட்சிகளின்

(10ம் பக்கத்தில் தொடரும்)

ஸ்ரீ லங்கா பார்மஸி லீமிட்டட்

39, திருக்கோணமலை வீதி, கண்டி.

தொலை பேசி: எண் : 606.

தந்தி: "Sellpills"

உங்கள் டாக்டரின் துண்டுக்கு வேண்டிய மருந்து வகைகளை வாங்க

கண்டி ஸ்ரீ லங்கா பார்மஸி லீமிட்டட்டுக்கு விஜயம் செய்யுங்கள்.

எந்த நேரத்திலும் மருந்து கலந்து கொடுக்கப்படும் எல்லாவிதமான ஆங்கில மருந்து வகைகளும் டின் உணவு வகைகளும் மொத்தமாகவும் சில்லரையாகவும் கிடைக்கும். என்றென்றும் மக்கள் சேவைக்கும் திருப்திக்கும் உங்கள் இதயத்தில் இடம்பெற வேண்டிய நிலையான பெயர்

ஸ்ரீ லங்கா பார்மஸி லீமிட்டட்,

Sri Lanka Pharmacy Ltd.,

39, Trincomalie Street, - KANDY

Phone: 606.

T'grams: SELLPILLS.

உங்கள்

வாடுலிப் பெட்டிகளில்

ஏற்படும் எல்லாவிதமான பழுதுகளையும் சரிசெய்து கொள்ளவும் உங்களின் இல்லங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் மின்சார இணைப்புகளுக்கும் சகல வைபவங்களுக்கும் தேவையான

மின்சார ஒளி

அலங்காரங்கள்களுக்கும்

ஒலிபரப்புக் கருவிகளுக்கும்

மின்சார உபகரணங்களுக்கும் மலையகத்தலை நகராம் கண்டியில் உறுதியும் உததரவாதமுமிக்க நிபுணர்கள்.

எஸ். ஜெகநாதன்,

45, ராஜ வீதி - கண்டி.

சகல பயிர்வகைகளும் அதிக விளைச்சல் தரச்
செய்வதற்கு **ஷெல்** சகாயனப் பொருட்களை
உபயோகிப்புகள்

அல்டீன் 2
டீசல் 20
ஆர்க்டிக்
டீசல் துள்

SHELL

அல்டீன் துள்
டீசல் 20
மல்தின் 50
D.D.T. பிழமிகண்ட்

இன்னும் எல்லாவிதமான “ஷெல்” சகாயனப்
பொருட்களும் சகாயமான விலையில்
கையிருப்பிலிருந்து பெறலாம்.

தோட்ட வேலைக் கருவிகள்
கட்டிடச் சாமான்கள்
தண்ணீர்க் கருவிகள்
மின்சாரக் கருவிகள்
நெல் மிளகாய் அரைக்கும் யந்திரங்கள்
மசல் எண்ணெய்கள்
யந்திர உப உறுப்புகள் (Spare Parts)
நலி எசக்கெட்

யாவும் மிகச் சகாயமான விலையில் கிடைக்கும்
நம்பிக்கையான ஒரே இடம்.

**எஸ்டேட் சப்லைஸ் கார்ப்பரேசன்
லிமிடட்.**

தொலைபேசி : 448.

கண்டி

Estate Supplies Corporation Ltd.,

Phone: 448

KANDY

Gram: "ESCO"

கரிமையாளர்கள் :- க.ப. சிவம், மு. ஈழக்குமார் 52, கெசல் வீதி, கண்டி

அச்சகம் :- 15, கெசல் வீதி, கண்டி